

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

PADOME

PADOMES NOSTĀJA (ES) Nr. 6/2014 PIRMAJĀ LASĪJUMĀ,**lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu par noguldījumu garantiju sistēmām
(pārstrādāta redakcija)****Padomes pieņēmusi 2014. gada 3. martā****(2014/C 105/01)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/19/EK ⁽³⁾ ir būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Tā kā ir jāizdara turpmāki grozījumi, skaidrības labad minētā direktīva būtu jāpārstrādā.
- (2) Lai atvieglinātu kredītiestāžu darījumdarbības sākšanu un veikšanu, ir jānovērš dažas atšķirības dalībvalstu tiesību aktos, kuri paredz noteikumus par noguldījumu garantiju sistēmām (NGS), kas attiecas uz minētajām kredītiestādēm.
- (3) Šī direktīva ir būtisks instruments iekšējā tirgus izveidei kredītiestāžu jomā gan attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību, gan attiecībā uz finanšu pakalpojumu sniegšanas brīvību, vienlaikus uzlabojot banku sistēmas stabilitāti un noguldītāju aizsardzību. Ņemot vērā kredītiestādes maksātnespējas izmaksas ekonomikai kopumā un tā nelabvēlīgo ietekmi uz finanšu stabilitāti un noguldītāju uzticību, ir vēlams ne tikai paredzēt atmaksāšanu noguldītājiem, bet arī nodrošināt dalībvalstīm pietiekamu elastību, lai NGS varētu veikt pasākumus nolūkā samazināt turpmāku prasījumu pret NGS izvirzīšanas iespējamību. Minētajiem pasākumiem vienmēr būtu jāatbilst valsts atbalsta noteikumiem.

⁽¹⁾ OV C 99, 31.3.2011., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra nostāja (OV C 249 E, 30.8.2013., 81. lpp.) un Padomes 2014. gada 3. marta nostāja pirmajā lasījumā. Eiropas Parlamenta ... nostāja.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/19/EK (1994. gada 30. maijs) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 135, 31.5.1994., 5. lpp.).

⁽⁴⁾ Skatīt III pielikumu.

- (4) Lai ņemtu vērā arvien pieaugošo integrāciju iekšējā tirgū, būtu jārada iespēja apvienot vairāku dalībvalstu NGS vai brīvprātīgi izveidot atsevišķas pārrobežu sistēmas. Dalībvalstīm būtu jānodrošina jauno un jau esošo DGS pietiekama stabilitāte un līdzsvarota struktūra. Būtu jānovērš nelabvēlīga ietekme uz finanšu stabilitāti, piemēram, gadījumos, kad tikai kredītiestādes ar augstu riska profilu tiek pārvestas uz pārrobežu NGS.
- (5) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 94/19/EK paredzēts, ka Komisija vajadzības gadījumā ierosina priekšlikumus Direktīvas 94/19/EK grozīšanai. Šī direktīva ietver NGS finansēšanas mehānismu saskaņošanu, uz risku balstītu iemaksu ieviešanu un segto produktu un noguldītāju loka saskaņošanu.
- (6) Direktīvas 94/19/EK pamatā ir minimālās saskaņošanas princips. Tāpēc Savienībā šobrīd pastāv dažādas NGS ar ļoti atšķirīgām iezīmēm. Kopīgo prasību, kas izklāstītas šajā direktīvā, rezultātā būtu jānodrošina vienāds aizsardzības līmenis noguldītājiem visā Savienībā, vienlaikus nodrošinot tādu pašu NGS stabilitātes līmeni. Vienlaikus minētās kopīgās prasības ir ārkārtīgi svarīgas, lai novērstu tirgus kropļojumus. Tāpēc šī direktīva palīdz pabeigt iekšējā tirgus izveidi.
- (7) Pamatojoties uz šo direktīvu, noguldītājiem, pateicoties paplašinātam un precizētam seguma tvērumam, ātrākiem atmaksāšanas termiņiem, uzlabotai informācijai un stingrām finansēšanas prasībām, tiks būtiski uzlabota piekļuve NGS. Tas uzlabos patērētāju uzticēšanos finanšu stabilitātei visā iekšējā tirgū.
- (8) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to NGS tiek izmantota pareiza pārvaldības prakse un ka tās par savām darbībām sagatavo gada ziņojumu.
- (9) Maksātnespējīgas kredītiestādes slēgšanas gadījumā noguldītāji jebkurā filiālē, kas atrodas kādā dalībvalstī, kurā nav kredītiestādes galvenā biroja, būtu jāaizsargā ar to pašu NGS kā attiecīgās kredītiestādes citi noguldītāji.
- (10) Šai direktīvai nebūtu jāliedz dalībvalstīm direktīvas darbības jomā iekļaut kredītiestādes, kā tās definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, uz kurām neattiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES ⁽²⁾ saskaņā ar tās 2. panta 5. punktu. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieņemt lēmumu, ka šīs direktīvas nolūkā centrālā iestāde un visas kredītiestādes, kas ir radniecīgas minētajai centrālajai iestādei, tiek uzskatītas par vienu kredītiestādi.
- (11) Ar šo direktīvu tiek principā paredzēts, ka visas kredītiestādes pievienojas kādai NGS. Dalībvalstij, kas atļauj tādu kredītiestāžu filiāļu darbību, kuru galvenais birojs atrodas trešā valstī, būtu jāizlemj, kā šo direktīvu attiecināt uz šādām filiālēm, un būtu jāņem vērā vajadzību aizsargāt noguldītājus un saglabāt finanšu sistēmas integritāti. Noguldītājiem šādās filiālēs vajadzētu būt pilnībā informētiem par garantijas noteikumiem, kas tos ietekmē.
- (12) Būtu jāatzīst, ka pastāv institucionālās aizsardzības shēmas (IAS), kas aizsargā pašas kredītiestādes un kas jo īpaši nodrošina to likviditāti un maksātnespēju. Ja šāda shēma ir atdalīta no NGS, tās papildu aizsardzības loma būtu jāņem vērā, nosakot tās dalībnieku iemaksas NGS. Ar šo direktīvu paredzētajam saskaņotajam seguma līmenim nebūtu jāietekmē shēmas, kas aizsargā pašas kredītiestādes, ja vien tās neatmaksā summas noguldītājiem.
- (13) Ikvienai kredītiestādei vajadzētu būt daļai no šajā direktīvā atzītas NGS, tādējādi nodrošinot augstu patērētāju aizsardzības līmeni un līdzvērtīgus darbības apstākļus kredītiestādēm, kā arī novēršot regulējuma arbitrāžu. NGS vajadzētu būt iespējai nodrošināt šādu aizsardzību jebkurā laikā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

- (14) NGS galvenais uzdevums ir noguldītāju aizsardzība pret kredītiestādes maksātnespējas radītajām sekām. NGS vajadzētu būt iespējai nodrošināt minēto aizsardzību dažādos veidos. NGS galvenokārt būtu jāizmanto, lai veiktu atmaksājumus noguldītājiem saskaņā ar šo direktīvu (līdzekļu izmaksāšanas funkcija).
- (15) NGS būtu arī jāpiedalās kredītiestāžu noregulējuma finansēšanā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/.../ES ⁽¹⁾ (*).
- (16) Papildus vienkāršai līdzekļu izmaksāšanas funkcijai NGS vajadzētu būt arī iespējai, ja to atļauj valsts tiesību akti, izmantot pieejamos finanšu līdzekļus, lai novērstu kredītiestādes maksātnespēju nolūkā izvairīties no izmaksām, ko rada zaudējumu atmaksāšana noguldītājiem, un citas nelabvēlīgas ietekmes. Tomēr minētie pasākumi būtu jāveic saskaņā ar skaidri definētu regulējumu, un tiem jebkurā gadījumā būtu jāatbilst valsts atbalsta noteikumiem. NGS *inter alia* vajadzētu būt ieviestām atbilstīgām sistēmām un procedūrām šādu pasākumu atlasei un īstenošanai un saistīto risku uzraudzībai. Uz šādu pasākumu īstenošanu būtu jāattiecinā kredītiestādei paredzētie nosacījumi, ietverot vismaz pastiprinātas risku uzraudzības un plašākas verifikāciju veikšanas tiesības noguldījumu garantiju sistēmai. To pasākumu izmaksas, kurus veic, lai novērstu kredītiestādes maksātnespēju, nebūtu jāpārsniedz attiecīgā NGS pilnvaru izpildes izmaksas, kas paredzētas normatīvajos aktos vai līgumā attiecībā uz segto noguldījumu aizsardzību kredītiestādē vai pašas iestādes aizsardzību.
- (17) NGS vajadzētu būt arī iespējai pieņemt IAS formu. Kompetentajām iestādēm būtu jāvar atzīt IAS par NGS, ja tās atbilst visiem kritērijiem, kas izklāstīti šajā direktīvā.
- (18) Šo direktīvu nebūtu jāattiecinā uz līgumiskām shēmām vai IAS, kas nav oficiāli atzītas par NGS, izņemot ierobežotas prasības par reklāmu un informāciju par noguldītājiem kredītiestādes izslēgšanas vai izstāšanās gadījumā. Jebkurā gadījumā uz līgumiskām shēmām vai IAS attiecas valsts atbalsta noteikumi.
- (19) Nesenās finanšu krīzes laikā nesaskaņotie seguma līmeņu palielinājumi Savienībā dažos gadījumos izraisīja to, ka noguldītāji pārskaitīja naudu uz to valstu kredītiestādēm, kurās noguldījumu garantijas bija lielākas. Šādi nesaskaņotie palielinājumi samazināja kredītiestāžu likviditāti spriedzes apstākļos. Stabilos apstākļos dažādi seguma līmeņi var izraisīt to, ka noguldītāji izvēlas lielāko noguldījuma aizsardzību, nevis noguldījuma produktu, kas tiem ir vispiemērotākais. Šādi dažādi seguma līmeņi var izraisīt konkurences kropļojumus iekšējā tirgū. Tāpēc visām atzītām NGS ir jānodrošina saskaņots noguldījumu aizsardzības līmenis neatkarīgi no to atrašanās vietas Savienībā. Tomēr uz ierobežotu laiku vajadzētu būt iespējai dažiem noguldījumiem, kas saistīti ar noguldītāju personisko situāciju, noteikt segumu lielākā apjomā.
- (20) Tas pats seguma līmenis būtu jāpiemēro visiem noguldītājiem neatkarīgi no tā, vai dalībvalsts naudas vienība ir euro. Dalībvalstīm, kuru naudas vienība nav euro, vajadzētu būt iespējai noapaļot summas, kas rodas no konverģijas, neapdraudot noguldītāju līdzvērtīgu aizsardzību.
- (21) No vienas puses, šajā direktīvā paredzētajam seguma līmenim nebūtu jāatstāj pārāk liela daļa noguldījumu bez aizsardzības gan patērētāju aizsardzības, gan finanšu sistēmas stabilitātes interesēs. No otras puses, būtu jāņem vērā NGS izmaksas. Tāpēc ir pamatoti noteikt saskaņotu seguma līmeni, proti, EUR 100 000.
- (22) Šajā direktīvā ir saglabāts princips par saskaņota ierobežojuma piemērošanu noguldītājam, nevis noguldījumam. Tāpēc ir lietderīgi ņemt vērā tādu noguldītāju noguldījumus, kas nav norādīti kā konta turētāji vai nav vienīgie konta turētāji. Ierobežojums būtu jāattiecinā uz katru identificējamo noguldītāju. Principu par ierobežojuma piemērošanu katram identificējamam noguldītājam nebūtu jāattiecinā uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, uz kuriem attiecas īpaši aizsardzības noteikumi, kas neskar šādus noguldījumus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/.../ES (... gada ...), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību sanācības un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EK, 2012/30/EK un 2013/36/EK un Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L ...).

(*) Dokumentā 2012/0150 (COD).

- (23) Ar Direktīvu 2009/14/EK ievieša fiksētu seguma līmeni EUR 100 000 apmērā, kas ir nostādījusi dažas dalībvalstis situācijā, kad tām ir jāsamazina savs seguma līmenis, riskējot izraisīt noguldītāju uzticības zudumu. Kaut arī saskaņošana ir būtiska, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un finanšu stabilitāti iekšējā tirgū, būtu jāņem vērā noguldītāju uzticības zuduma risks. Tādēļ dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai piemērot augstāku seguma līmeni, ja tās pirms Direktīvas 2009/14/EK piemērošanas paredzēja augstāku seguma līmeni nekā saskaņotais līmenis. Šādam augstākam seguma līmenim vajadzētu būt ierobežotam laika un apjoma ziņā, un attiecīgajām dalībvalstīm būtu proporcionāli jāpielāgo mērķapjoms un to NGS iemaksātās iemaksas. Ņemot vērā to, ka mērķapjomu nevar pielāgot, ja seguma līmenis ir neierobežots, ir lietderīgi attiecināt šo iespēju tikai uz tām dalībvalstīm, kuras 2008. gada 1. janvārī piemēroja seguma līmeni diapazonā no EUR 100 000 līdz EUR 300 000. Lai ierobežotu atšķirīgu seguma līmeņu ietekmi un ņemot vērā to, ka Komisija līdz 2018. gada 31. decembrim pārskatīs šīs direktīvas īstenošanu, ir lietderīgi atļaut izmantot šo iespēju līdz minētajam datumam.
- (24) NGS būtu jāatļauj savstarpēji dzēst noguldītāja saistības un minētā noguldītāja atmaksas prasījumus vienīgi tādā gadījumā, ja minēto saistību termiņš ir nepieejamības dienā vai pirms tās. Šādai dzēšanai nebūtu jāietekmē NGS spēja atmaksāt noguldījumus termiņā, kas noteikts ar šo direktīvu. Nebūtu jāliedz dalībvalstīm veikt attiecīgus pasākumus saistībā ar NGS tiesībām kredītiestādes likvidācijas vai reorganizācijas procedūrā.
- (25) Vajadzētu būtu iespējai no tiesībām saņemt atmaksu izslēgt noguldījumus, ja noguldītie līdzekļi saskaņā ar valsts tiesību aktiem nav noguldītāja rīcībā, jo noguldītājs un kredītiestāde ir līgumiski vienojušies, ka noguldījumu izmantos vienīgi, lai atmaksātu aizdevumu, kas saņemts privāta nekustamā īpašuma iegādei. Šādi noguldījumi un neatmaksātā aizdevuma summa būtu savstarpēji jādzēš.
- (26) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tādu noguldījumu aizsardzība, kuri izriet no konkrētiem darījumiem vai kurus izmanto konkrētiem sociāliem vai citiem mērķiem, noteiktu laikposmu ir augstāka nekā EUR 100 000 apmērā. Dalībvalstīm būtu jāpieņem lēmums par pagaidu maksimālo seguma līmeni šādiem noguldījumiem, un, to darot, tām būtu jāņem vērā noguldītāju aizsardzības nozīme un dzīves līmenis dalībvalstīs. Visos šādos gadījumos būtu jāievēro valsts atbalsta noteikumi.
- (27) Ir jāaskāpo NGS finansēšanas metodes. No vienas puses, NGS finansēšanas izmaksas principā būtu jāsedz pašām kredītiestādēm, un, no otras puses, NGS finansēšanas spējām vajadzētu būt samērīgām ar to saistībām. Lai nodrošinātu vienādi augstu aizsardzības līmeni noguldītājiem visās dalībvalstīs, NGS finansēšana būtu jāaskāpo augstā līmenī, paredzot vienādu *ex ante* finanšu līdzekļu mērķapjomu visām NGS.
- (28) Tomēr noteiktos apstākļos kredītiestādes var darboties ļoti koncentrētā tirgū, kur vairums kredītiestāžu pēc lieluma un savstarpējās saistības pakāpes ir tādas, ka būtu maz ticams, ka tās varētu likvidēt saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, neapdraudot finanšu stabilitāti, un tādēļ tām drīzāk varētu piemērot strukturēta noregulējuma procedūras. Šādos gadījumos sistēmām varētu piemērot zemākus mērķapjomus.
- (29) Elektronisko naudu un līdzekļus, ko saņem apmaiņā pret elektronisko naudu, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/110/EK⁽¹⁾ nebūtu jāuzskata par noguldījumu, un tādējādi tie neietilpst šīs direktīvas darbības jomā.
- (30) Ar mērķi ierobežot noguldījumu aizsardzību līdz tādām apmēram, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu juridisko noteiktību un pārredzamību noguldītājiem un nepieļautu ieguldījumu risku pārvešanu uz NGS, no seguma jomas būtu jāizslēdz finanšu instrumenti, izņemot esošos krājproduktus, kurus apliecina ar noguldījumu sertifikātu, kas izrakstīts konkrētai personai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.).

- (31) Dažiem noguldītājiem nevajadzētu būt tiesīgiem saņemt noguldījumu aizsardzību, jo īpaši publiskām iestādēm vai citām finanšu iestādēm. To ierobežotais skaits salīdzinājumā ar visiem pārējiem noguldītājiem līdz minimumam samazina ietekmi uz finanšu stabilitāti kredītiestādes maksātnespējas gadījumā. Turklāt salīdzinājumā ar iedzīvotājiem iestādēm ir daudz vieglāk piekļūt kredītam. Tomēr dalībvalstīm būtu jāvar pieņemt lēmums, ka tiek segti to vietējo iestāžu noguldījumi, kuru gada budžets ir līdz EUR 500 000. Nefinanšu uzņēmumiem principā vajadzētu būt segtiem neatkarīgi no to lieluma.
- (32) Noguldītāji, kuru darbība ietver nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/60/EK ⁽¹⁾ 1. panta 2. vai 3. punkta nozīmē, būtu jāizslēdz no NGS veikta atmaksājuma.
- (33) Kredītiestāžu izmaksas, kas saistītas ar dalību NGS, nav salīdzināmas ar izmaksām, ko izraisītu noguldījumu masveida izņemšana ne tikai no kredītiestādes, kas atrodas grūtībās, bet arī no stabilām iestādēm pēc tam, kad noguldītāji ir zaudējuši uzticību banku sistēmas stabilitātei.
- (34) Ir nepieciešams, lai NGS pieejamie finanšu līdzekļi sasniegtu noteiktu mērķapjomu un lai varētu iekasēt papildu iemaksas. Jebkurā gadījumā NGS būtu jāievieš atbilstoši alternatīvi finansēšanas mehānismi, lai tās varētu rast īstermiņa finansējumu, kas vajadzīgs, lai apmierinātu tām iesniegtos prasījumus. Vajadzētu paredzēt iespēju NGS pieejamajos finanšu līdzekļos ietvert naudu, noguldījumus, maksājumu saistības un zema riska aktīvus, kurus var likvidēt īsā laikā. Veicot iemaksas NGS, būtu pienācīgi jāņem vērā darījumdarbības cikls vai noguldījumu pieņemšanas nozares stabilitāte un NGS esošās saistības.
- (35) NGS būtu jāveic ieguldījumi tikai zema riska aktīvos.
- (36) Iemaksām, ko veic NGS, būtu jābalstās uz segto noguldījumu summu un riska pakāpi, ko uzņēmies attiecīgais dalībnieks. Tas ļautu atspoguļot atsevišķu kredītiestāžu riska profilus, tostarp to dažādos darījumdarbības modeļus. Tam būtu arī jāļauj taisnīgi aprēķināt iemaksas, kā arī radītu stimulu darboties atbilstoši mazāk riskantam darījumdarbības modelim. Lai iemaksas pielāgotu tirgus apstākļiem un riska profiliem, NGS vajadzētu būt iespējai izmantot pašām savas uz risku balstītas metodes. Lai ņemtu vērā sevišķi zema riska nozares, kuras regulē valsts tiesību akti, dalībvalstīm būtu jāļauj paredzēt atbilstošus iemaksu samazinājumus, vienlaicīgi ievērojot katras NGS mērķapjomus. Jebkurā gadījumā aprēķināšanas metodes būtu jāapstiprina kompetentām iestādēm. Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Banku iestādei) ("EBI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽²⁾, būtu jāizdod pamatnostādnes, lai precizētu iemaksu aprēķināšanas metodes.
- (37) Noguldījumu aizsardzība ir būtiska iekšējā tirgus izveides sastāvdaļa un obligāts papildinājums kredītiestāžu uzraudzības sistēmai, pateicoties solidaritātei, ko tā rada starp visām kredītiestādēm kādā konkrētā finanšu tirgū gadījumos, kad kāda no tām bankrotē. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāvar atļaut NGS brīvprātīgi savstarpēji aizdot naudu.
- (38) Esošais atmaksāšanas termiņš ir pretrunā nepieciešamībai saglabāt noguldītāju uzticību un neatbilst noguldītāju vajadzībām. Tāpēc atmaksāšanas termiņš būtu jāsamazina līdz septiņām darbdienu.
- (39) Tomēr daudzos gadījumos nav nepieciešamo procedūru attiecībā uz īsu termiņu atmaksu veikšanai. Tāpēc dalībvalstīm pārejas laikposmā būtu jādod iespēja pakāpeniski samazināt atmaksāšanas termiņu līdz septiņām darbdienu. Šajā direktīvā noteiktajam maksimālajam atmaksas aizkavējumam nevajadzētu liegt NGS ātrāk veikt atmaksu noguldītājiem. Lai nodrošinātu to, ka pārejas laikposmā noguldītājiem savas kredītiestādes maksātnespējas gadījumā nerodas finansiālas grūtības, noguldītājiem pēc pieprasījuma tomēr vajadzētu nodrošināt piekļuvi pienācīgai summai no viņu segtajiem noguldījumiem, lai segtu viņu dzīvošanas izmaksas. Šāda piekļuve būtu jānodrošina tikai pamatojoties uz kredītiestādes sniegtajiem datiem. Ņemot vērā atšķirīgās dzīvošanas izmaksas dalībvalstīs, minēto summu būtu jānosaka dalībvalstīm.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

- (40) Laikposmā, kas vajadzīgs noguldījumu atmaksu veikšanai, būtu jāņem vērā gadījumi, kad sistēmām ir grūtības noteikt atmaksas apjomu un noguldītāja tiesības, īpaši to, vai noguldījumi radušies mājokļu darījumu vai konkrētu dzīves notikumu rezultātā; to, vai noguldītājam nav neapstrīdamas tiesības uz kontā esošajām summām; to, vai uz noguldījumu attiecas juridisks strīds vai konkurējoši prasījumi saistībā ar konta summām, kā arī to, vai uz noguldījumu attiecas ekonomiskas sankcijas, ko noteikušas valstu valdības vai starptautiskas struktūras.
- (41) Lai nodrošinātu atmaksu, NGS saistībā ar atmaksu saņēmušo noguldītāju tiesībām vajadzētu būt regresa prasījuma tiesībām pret maksātnespējīgo kredītiestādi. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai ierobežot laikposmu, kad noguldītāji, kuru noguldījumi netika atmaksāti vai netika atzīti atmaksāšanas termiņā, var pieprasīt savu noguldījumu atmaksu, lai NGS varētu izmantot regresa prasījuma tiesības no dienas, kad minētās tiesības ir jāreģistrē maksātnespējas procedūrā.
- (42) NGS dalībvalstī, kurā kredītiestādei ir filiāles vai kurā tā tieši sniedz pakalpojumus, būtu jāinformē noguldītāji un tiem jāatmaksā tās NGS vārdā, kas atrodas dalībvalstī, kurā kredītiestādei ir atļauts darboties. Lai nodrošinātu to, ka NGS, kas noguldītājiem veic atmaksas, vajadzīgos finanšu līdzekļus no piederības dalībvalsts sistēmas saņem pirms šādas atmaksas veikšanas, ir vajadzīgi aizsardzības pasākumi. NGS, uz kurām tas var attiekties, jau iepriekš būtu jānoslēdz vienošanās, lai atvieglotu minēto uzdevumu izpildi.
- (43) Informācija ir būtisks noguldītāju aizsardzības elements. Tāpēc noguldītāji būtu jāinformē par to segumu un atbildīgo NGS viņu kontu izrakstos. Iespējamiem noguldītājiem būtu jāsniedz tā pati informācija, izmantojot standartizētu informācijas lapu, kuras saņemšana tiem būtu jāapstiprina. Šādas informācijas saturam vajadzētu būt identiskam visiem noguldītājiem. Nereglamentēta norāžu izmantošana par NGS seguma līmeni un darbības jomu reklāmā var ietekmēt banku sistēmas stabilitāti vai noguldītāju uzticību. Tāpēc atsaucies uz NGS reklāmās būtu jāierobežo līdz īsam faktiskam paziņojumam.
- (44) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK ⁽¹⁾ attiecas uz personas datu apstrādi, ko veic saskaņā ar šo direktīvu. NGS un kompetentajām iestādēm dati attiecībā uz individuāliem noguldījumiem būtu jāapstrādā ārkārtīgi rūpīgi, un tām būtu jāsaģlabā augsti datu aizsardzības standarti saskaņā ar minēto direktīvu.
- (45) Šai direktīvai nebūtu jārada situācija, kad dalībvalstis vai to attiecīgās iestādes ir atbildīgas attiecībā pret noguldītājiem, ja tās ir nodrošinājušas to, ka ir ieviesta un oficiāli atzīta viena vai vairākas sistēmas, kas garantē noguldījumus vai pašas kredītiestādes un kas nodrošina kompensāciju vai aizsardzību noguldītājiem saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem.
- (46) Ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010, EBI tika piešķirta virkne uzdevumu saistībā ar Direktīvu 94/19/EK.
- (47) Ievērojot NGS uzraudzību, ko veic dalībvalstis, EBI būtu jāveicina tas, lai tiktu sasniegts mērķis atvieglot kredītiestāžu darbības uzsākšanu un veikšanu, vienlaikus nodrošinot noguldītāju efektīvu aizsardzību un samazinot risku nodokļu maksātājiem. Dalībvalstīm būtu jāinformē Komisija un EBI par iestādi, ko tās norīkojušas, ņemot vērā šajā direktīvā paredzēto prasību par sadarbību starp EBI un norīkotajām iestādēm.
- (48) Ir jāievieš pamatnostādnes finanšu pakalpojumu nozarē, lai nodrošinātu līdzvērtīgus darbības apstākļus un atbilstīgu aizsardzību noguldītājiem visā Savienībā. Šādas pamatnostādnes būtu jāizdod, lai noteiktu uz risku balstīto iemaksu aprēķināšanas metodi.
- (49) Lai nodrošinātu efektīvu un konstruktīvu NGS darbību un samērīgi ņemtu vērā to nostāju dažādās dalībvalstīs, EBI būtu jāspēj izšķirt strīdi starp šīm sistēmām, pieņemot saistošus lēmumus.
- (50) Ņemot vērā administratīvās prakses atšķirības attiecībā uz NGS dalībvalstīs, dalībvalstīm būtu jāļauj pašām izlemt, kura iestāde nosaka noguldījumu nepieejamību.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

- (51) Kompetentajām iestādēm, norīkotajām iestādēm, noregulējuma iestādēm, attiecīgajām administratīvajām iestādēm un NGS būtu savstarpēji jāsadarbojas un jāīsteno savas pilnvaras saskaņā ar šo direktīvu. Sagatavojot un īstenojot noregulējuma pasākumus, tām būtu jāsadarbojas jau no paša sākuma, lai noteiktu summu, par kuru NGS ir atbildīga, kad finanšu līdzekļi tiek izmantoti, lai finansētu kredītiestāžu noregulējumu.
- (52) Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, lai šajā direktīvā noteikto kopējo seguma līmeni viena noguldītāja visiem noguldījumiem pielāgotu inflācijas līmenim Savienībā, pamatojoties uz patēriņa cenu indeksa izmaiņām. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (53) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁽¹⁾ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (54) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, saskaņot noteikumus attiecībā uz NGS darbību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (55) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos būtu jāattiecina uz tiem noteikumiem, kuri, salīdzinot ar iepriekšējām direktīvām, ir grozījumi pēc būtības. Pienākums transponēt noteikumus, kas nav mainīti, izriet no iepriekšējām direktīvām.
- (56) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumi attiecībā uz termiņiem II pielikumā norādīto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā direktīvā ir izklāstīti noteikumi un procedūras attiecībā uz noguldījumu garantiju sistēmu (NGS) izveidi un darbību.
2. Šo direktīvu piemēro:
 - a) likumiskām NGS;
 - b) līgumiskām NGS, kas ir oficiāli atzītas par NGS saskaņā ar 4. panta 2. punktu;
 - c) institucionālām aizsardzības shēmām, kas ir oficiāli atzītas par NGS saskaņā ar 4. panta 2. punktu;
 - d) kredītiestādēm, kas ir saistītas ar šā punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētajām sistēmām.

⁽¹⁾ Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgā politiskā deklarācija par skaidrojošajiem dokumentiem (OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.).

3. Neskarot 16. panta 5. un 7. punktu, šī direktīva neattiecas uz šādām sistēmām:

- a) līgumiskām sistēmām, kas nav oficiāli atzītas par NGS, tostarp sistēmām, kas piedāvā aizsardzību, kura papildina 6. panta 1. punktā noteikto seguma līmeni;
- b) institucionālām aizsardzības shēmām, kas nav oficiāli atzītas par NGS;

Dalībvalstis nodrošina, lai pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minēto sistēmu rīcībā būtu atbilstīgi finanšu līdzekļi vai attiecīgi finansēšanas mehānismi to saistību izpildei.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) “noguldījumu garantiju sistēmas” vai “NGS” ir 1. panta 2. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētās sistēmas;
- b) “institucionālā aizsardzības shēma” vai “IAS” ir institucionāla aizsardzības shēma, kas minēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 113. panta 7. punktā;
- c) “noguldījums” ir kredīta atlikums, ko veido kontā atlikušie līdzekļi vai īslaicīgas situācijas, kuras rada parasti banku darījumi, un ko kredītiestādei ir jāatmaksā saskaņā ar normatīvajos aktos un līgumos paredzētajiem nosacījumiem, tostarp termiņnoguldījums un krājnoguldījums, bet izņemot kredīta atlikumu, ja:
 - i) tā pastāvēšanu var pierādīt tikai ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK ⁽¹⁾ 4. panta 17. punktā definēto finanšu instrumentu, ja vien tas nav krājprodukts, kuru apliecina ar noguldījumu sertifikātu, kas izrakstīts konkrētai personai un kas pastāv dalībvalstī ... (*);
 - ii) tā pamatsumma nav atmaksājama pēc nominālvērtības;
 - iii) tā pamatsumma ir atmaksājama tikai pēc nominālvērtības saskaņā ar konkrētu garantiju vai vienošanos, ko nodrošina kredītiestāde vai trešā persona;
- d) “atbilstīgie noguldījumi” ir noguldījumi, uz kuriem attiecas aizsardzība saskaņā ar 5. pantu;
- e) “segtie noguldījumi” ir atbilstīgo noguldījumu daļa, kas nepārsniedz 6. pantā noteikto seguma līmeni;
- f) “noguldītājs” ir noguldījuma turētājs vai kopīga konta gadījumā – ikviens no noguldījuma turētājiem;
- g) “kopīgs konts” ir konts, ko atver uz divu vai vairāku personu vārda vai attiecībā uz kuru divām vai vairākām personām ir tiesības ar vienas vai vairāku šo personu parakstiem rīkoties ar kontā esošajiem līdzekļiem;
- h) “nepieejams noguldījums” ir noguldījums, kas ir izmaksājams, bet ko kredītiestāde nav izmaksājusi atbilstīgi normatīvajos aktos vai līgumos paredzētajiem nosacījumiem, kas attiecas uz šo noguldījumu, ja:
 - i) vai nu attiecīgās administratīvās iestādes ir konstatējušas, ka – pēc to ieskatiem – attiecīgā kredītiestāde ar tās finansiāliem apstākļiem tieši saistītu iemeslu dēļ pagaidām nespēj atmaksāt noguldījumu un ka pašlaik iestādei nav izredžu to izdarīt; vai

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.).

(*) Šīs direktīvas spēkā stāšanās diena.

ii) tiesu iestāde ar kredītiestādes finansiāliem apstākļiem tieši saistītu iemeslu dēļ ir pieņēmusi nolēmumu, kas liedz noguldītājiem iespēju izvirzīt prasījumus pret attiecīgo kredītiestādi;

- i) “kredītiestāde” ir kredītiestāde, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā;
- j) “filiāle” ir darbījumsdarbības vieta dalībvalstī, kas ir kredītiestādes juridiski atkarīga daļa un kas tieši veic visus vai dažus darbījumus, kuri raksturīgi kredītiestāžu darbījumsdarbībai;
- k) “mērķapjoms” ir pieejamo finanšu līdzekļu summa, kas NGS ir jāsasniedz saskaņā ar 10. panta 2. punktu un kas ir izteikta kā procentuāla daļa no tās dalībnieku segtajiem noguldījumiem;
- l) “pieejami finanšu līdzekļi” ir nauda, noguldījumi un zema riska aktīvi, kurus var realizēt laikposmā, kas nepārsniedz 8. panta 1. punktā minēto laikposmu, un maksājumu saistības, kas nepārsniedz 10. panta 3. punktā noteikto robežvērtību;
- m) “maksājumu saistības” ir kredītiestādes maksājumu saistības pret NGS, kas ir pilnībā nodrošinātas, ar noteikumu, ka:
 - i) ir zema riska aktīvi;
 - ii) to neapgrūtina nekādas trešās personas tiesības un tas ir pieejams NGS;
- n) “zema riska aktīvi” ir posteņi, kuri ietilpst pirmajā vai otrajā kategorijā, kas minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 336. panta 1. tabulā, vai jebkuri citi aktīvi, kurus kompetentā vai norīkotā iestāde uzskata par tikpat drošiem un likvīdiem;
- o) “piederības dalībvalsts” ir piederības dalībvalsts, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 43. apakšpunktā;
- p) “uzņēmēja dalībvalsts” ir uzņēmēja dalībvalsts, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 44. apakšpunktā;
- q) “kompetentā iestāde” ir valsts kompetentā iestāde, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 40. apakšpunktā;
- r) “norīkotā iestāde” ir stuktūra, kas pārvalda NGS saskaņā ar šo direktīvu vai, ja NGS darbību pārvalda privāta vienība, – publiska iestāde, ko attiecīgā dalībvalsts norīkojusi, lai uzraudzītu minēto sistēmu saskaņā ar šo direktīvu.

2. Ja šajā direktīvā ir atsauce uz Regulu (ES) Nr. 1093/2010, struktūra, kas pārvalda NGS vai, ja NGS darbību pārvalda privāta vienība, publisku iestādi, kas uzrauga minēto sistēmu, minētās regulas nolūkos uzskata par kompetento iestādi, kā definēts minētās regulas 4. panta 2. punktā.

3. Par noguldījumiem uzskata Īrijas vai Apvienotās Karalistes *building societies* daļas, izņemot tās, kas veido kapitālu un uz ko attiecas 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts.

3. pants

Attiecīgās administratīvās iestādes

1. Dalībvalstis 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta i) punkta nolūkos nosaka attiecīgo administratīvo iestādi savā dalībvalstī.

2. Kompetentās iestādes, norīkotās iestādes, neregulējuma iestādes un attiecīgās administratīvās iestādes savstarpēji sadarbojas un īsteno savas pilnvaras saskaņā ar šo direktīvu.

Attiecīgā administratīvā iestāde veic 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta i) punktā minēto konstatējumu pēc iespējas ātrāk un noteikti ne vēlāk kā piecas darbdienu laikā pēc tam, kad pirmo reizi pārliecinājusies par to, ka kredītiestāde nav izmaksājusi noguldījumus, kas ir izmaksājami.

4. pants

Oficiāla atzīšana, dalība un uzraudzība

1. Katra dalībvalsts nodrošina to, ka tās teritorijā tiek ieviesta un oficiāli atzīta viena vai vairākas NGS.

Tas neliedz apvienot dažādu dalībvalstu NGS vai izveidot pārrobežu NGS. Apstiprinājumu šādu pārrobežu vai apvienotu noguldījumu garantiju sistēmām saņem no dalībvalstīm, kurās attiecīgās NGS ir izveidotas.

2. Līgumisko sistēmu, kas minēta šīs direktīvas 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā, var oficiāli atzīt par NGS, ja tā atbilst šai direktīvai.

IAS var oficiāli atzīt par NGS, ja tā izpilda Regulas (ES) Nr. 575/2013 113. panta 7. punktā noteiktos kritērijus un atbilst šai direktīvai.

3. Kredītiestāde, kas saņēmusi atļauju dalībvalstī saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 8. pantu, nepieņem noguldījumus, ja tā nav savas piederības dalībvalstī saskaņā ar šā panta 1. punktu oficiāli atzītas sistēmas dalībniece.

4. Ja kredītiestāde nepilda pienākumus, kādi tai ir kā DGS dalībniecei, par to nekavējoties paziņo kompetentajām iestādēm, kuras sadarbībā ar DGS tūlīt veic visus vajadzīgos pasākumus, tostarp, ja vajadzīgs, piemēro sodus, lai nodrošinātu to, ka kredītiestāde pilda savus pienākumus.

5. Ja pasākumi, ko veic saskaņā ar 3. punktu, nenodrošina to, ka kredītiestāde pilda savus pienākumus, NGS saskaņā ar valsts tiesību aktiem un ar kompetento iestāžu nepārprotamu piekrišanu var vismaz vienu mēnesi iepriekš paziņot par savu nodomu izslēgt kredītiestādi no dalības NGS. Noguldījumus, kas ir izdarīti pirms minētajā paziņojumā norādītā termiņa beigām, joprojām pilnībā sedz NGS. Ja pēc paziņojumā norādītā termiņa beigām kredītiestāde nav izpildījusi savus pienākumus, tad NGS izslēdz kredītiestādi.

6. Noguldījumus, kas tiek turēti dienā, kad kredītiestādi izslēdz no dalības NGS, joprojām sedz minētā NGS.

7. Norīkotās iestādes nepārtraukti uzrauga 1. pantā minēto NGS atbilstību šai direktīvai.

Pārrobežu NGS uzraudzību veic to dalībvalstu norīkoto iestāžu pārstāvji, kurā iesaistītās kredītiestādes ir saņēmušas atļauju.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka NGS jebkurā laikā un pēc NGS pieprasījuma saņem no saviem dalībniekiem visu vajadzīgo informāciju, lai sagatavotu atmaksājumus noguldītājiem, tostarp informāciju par maržētiem noguldījumiem saskaņā ar 5. panta 3. punktu.

9. NGS nodrošina noguldītāju kontu datu konfidencialitāti un aizsardzību. Šādu datu apstrādi veic saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK.

10. Dalībvalstis nodrošina, ka NGS veic savu sistēmu spriedzes testus un ka NGS tiek iespējami īsā laikā informētas, ja kompetentās iestādes konstatē problēmas kredītiestādē, kuras varētu dot iemeslu NGS iesaistīšanai.

Šādi testi tiek veikti vismaz reizi trijos gados un, ja vajadzīgs, biežāk. Pirmo testu veic līdz ... (*).

Pamatojoties uz spriedzes testiem, EBI vismaz reizi piecos gados veic salīdzinošu izvērtēšanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 30. pantu, lai pārbaudītu NGS noturību. Veicot informācijas apmaiņu ar EBI, uz NGS attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas prasības saskaņā ar minētās regulas 70. pantu.

11. Informāciju, kas vajadzīga sistēmu spriedzes testu veikšanai, NGS izmanto tikai minēto testu veikšanai, un tā glabā šādu informāciju tikai tik ilgi, cik vajadzīgs minētajā nolūkā.

12. Dalībvalstis nodrošina, lai to NGS tiktu izmantota pareiza un pārredzama pārvaldības prakse. NGS sagatavo gada ziņojumu par savu darbību.

5. pants

Noguldījumu atbilstība

1. NGS neatmaksā turpmāk minēto:

- a) ievērojot šīs direktīvas 7. panta 3. punktu, noguldījumus, ko citas kredītiestādes noguldījušas savā vārdā un uz sava rēķina;
- b) pašu kapitāls, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 118. apakšpunktā;
- c) noguldījumus, kas izriet no darījumiem, saistībā ar kuriem ir pieņemts spriedums krimināllietā par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, kā noteikts Direktīvas 2005/60/EK 1. panta 2. punktā;
- d) tādu finanšu iestāžu noguldījumus, kuras definētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 26. apakšpunktā;
- e) tādu ieguldījumu sabiedrību noguldījumus, kuras definētas Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā;
- f) noguldījumus, kuru turētājs nekad nav identificēts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/60/EK ⁽¹⁾ 9. panta 1. punktu, kad tie ir kļuvuši nepieejami;
- g) to apdrošināšanas sabiedrību un pārāpdrošināšanas sabiedrību noguldījumus, kuras minētas 13. panta 1. līdz 6. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/138/EK ⁽²⁾;
- h) kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu noguldījumus;
- i) pensiju fondu un atvaļināšanas fondu noguldījumus;
- j) publisko iestāžu noguldījumus;
- k) kredītiestādes emitētus parāda vērtspapīrus, kā arī saistības, ko rada tās pārvedu vekseli un vekseli.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalstis var nodrošināt, ka 6. panta 1. punktā noteiktajā seguma līmenī tiek iekļauti šādi noguldījumi:

- a) mazu vai vidēju uzņēmumu privāto pensiju shēmu un aroda pensiju shēmu noguldījumi;

(*) Trīs gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

b) to vietējo iestāžu noguldījumi, kuru gada budžets ir līdz EUR 500 000.

3. Dalībvalstis var paredzēt, ka noguldījumi, kurus drīkst izmaksāt saskaņā ar valsts tiesību aktiem tikai, lai atmaksātu aizdevumu, kas saņemts privāta nekustamā īpašuma iegādei, kredītiestādei vai citai iestādei, kurā ir noguldījums, ir izslēgti no NGS veiktās atmaksas.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka kredītiestādes marķē atbilstīgus noguldījumus, lai šādus noguldījumus varētu nekavējoties identificēt.

6. pants

Seguma līmenis

1. Dalībvalstis nodrošina, ka katra noguldītāja noguldījumu kopapjoma seguma līmenis ir EUR 100 000, ja noguldījumi nav pieejami.

2. Papildus 1. punktam dalībvalstis nodrošina, lai turpmāk minētie noguldījumi tiktu aizsargāti vairāk nekā EUR 100 000 apmērā vismaz trīs mēnešus un ne ilgāk kā 12 mēnešus pēc tam, kad summa ir ieskaitīta, vai no brīža, kad šādi noguldījumi kļūst likumīgi pārvedami:

a) noguldījumi no darījumiem ar nekustamo īpašumu saistībā ar privāto dzīvojamo īpašumu;

b) noguldījumi, kas paredzēti valsts tiesību aktos noteiktajiem sociāliem mērķiem un ir saistīti ar konkrētiem noguldītāja dzīves gadījumiem, piemēram, laulību, laulības šķiršanu, pensionēšanos, atlaišanu no darba, atlaišanu darba vietu skaita samazināšanas dēļ, invaliditāti vai nāvi;

c) noguldījumi, kuri paredzēti valsts tiesību aktos noteiktiem mērķiem un kuru pamatā ir apdrošināšanas izmaksas vai kompensācijas par krimināla rakstura kaitējumiem vai nepatiesu notiesāšanu.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neliedz dalībvalstīm uzturēt vai ieviest sistēmas, kuras aizsargā finanšu produktus saistībā ar vecumdienu nodrošinājumu un pensijas, ar noteikumu, ka šādas sistēmas ne tikai sedz noguldījumus, bet šajā sakarā arī piedāvā visaptverošu segumu visiem attiecīgajiem produktiem un situācijām.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai atmaksas tiktu veiktas kādā no šādām valūtām:

a) tās dalībvalsts valūtā, kurā atrodas NGS;

b) tās dalībvalsts valūtā, kurā ir konta turētāja pastāvīgā dzīvesvieta;

c) euro;

d) konta valūtā;

e) tās dalībvalsts valūtā, kurā atrodas konts.

Noguldītājus informē par valūtu, kādā tiek veikta atmaksa.

Ja konti tika uzturēti valūtā, kas nav izmaksas valūta, izmanto maiņas kursu, kāds ir spēkā dienā, kad attiecīgā administratīvā iestāde veic 2. panta 1. punkta g) apakšpunkta i) punktā minēto konstatāciju vai kad tiesu iestāde pieņem 2. panta 1. punkta g) apakšpunkta ii) punktā minēto nolēmumu.

5. Dalībvalstis, kas konvertē 1. punktā minēto summu savas valsts valūtā, sākotnēji konvertēšanai izmanto maiņas kursu, kāds ir spēkā ... (*).

(*) Divpadsmit mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Dalībvalstis drīkst noapaļot konvertācijas rezultātā iegūtās summas ar noteikumu, ka šāda noapaļošana nepārsniedz EUR 5 000.

Neskarot otro daļu, dalībvalstis seguma līmeņus, kas konvertēti citā valūtā, ik pēc pieciem gadiem pielāgo atbilstīgi summai, kas minēta šā panta 1. punktā. Pēc neparedzētiem notikumiem, piemēram, valūtas kursa svārstībām, dalībvalstis veic seguma līmeņu agrāku pielāgošanu, pirms tam konsultējoties ar Komisiju.

6. Komisija regulāri un vismaz reizi piecos gados pārskata 1. punktā minēto summu. Vajadzības gadījumā Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz priekšlikumu par direktīvas izstrādi, lai pielāgotu 1. punktā minēto summu, jo īpaši ņemot vērā banku nozares attīstību un Savienības saimniecisko un monetāro stāvokli. Pirmo pārskatīšanu veic pirms ... (*), ja vien neparedzētu notikumu rezultātā nav nepieciešama agrāka pārskatīšana.

7. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 18. pantu, lai pielāgotu 6. punktā minēto summu vismaz reizi piecos gados saskaņā ar inflāciju Savienībā, pamatojoties uz Komisijas publicēto saskaņoto patēriņa cenu indeksu kopš iepriekšējās pielāgošanas.

7. pants

Atmaksājamās summas noteikšana

1. Šīs direktīvas 6. panta 1. punktā minētais limits attiecas uz to noguldījumu kopapjomu, kas noguldīti vienā kredītiestādē, neatkarīgi no noguldījumu skaita, valūtas un atrašanās vietas Savienībā.

2. Aprēķinot limitu, kas ir paredzēts 6. panta 1. punktā, ņem vērā katra noguldītāja daļu kopīgā kontā.

Ja nav īpašu noteikumu, šādu kontu starp noguldītājiem sadala vienādās daļās.

Dalībvalstis var nodrošināt, ka – aprēķinot 6. panta 1. punktā paredzēto limitu – noguldījumus kontā, uz kuru ir tiesības divām vai vairāk personām kā dalībniecēm līgumsabiedrībā, asociācijā vai līdzīgā grupējumā, kas nav juridiska persona, var summēt un pielīdzināt noguldījumiem, ko veicis viens noguldītājs.

3. Ja noguldītājam nav neapstrīdamu tiesību uz kontā turētajām summām, tad garantija attiecas uz personu, kurai ir neapstrīdamas tiesības, ar noteikumu, ka minētā persona ir identificēta vai ir identificējama pirms dienas, kad attiecīgā administratīvā iestāde veic 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta i) punktā minēto konstatāciju vai tiesu iestāde pieņem 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta ii) punktā minēto nolēmumu. Ja neapstrīdamas tiesības ir vairākām personām, tad – aprēķinot 6. panta 1. punktā paredzēto limitu – ņem vērā daļu, kas atbilstīgi noteikumiem par summu pārvaldību pienākas katrai no tām.

4. Atsauces datums atmaksājamās summas aprēķināšanai ir diena, kad attiecīgā administratīvā iestāde veic 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta i) punktā minēto konstatāciju vai kad tiesu iestāde pieņem 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta ii) punktā minēto nolēmumu. Aprēķinot atmaksājamo summu, noguldītāja saistības pret kredītiestādi netiek ņemtas vērā.

5. Dalībvalstis var nolemt, ka, aprēķinot atmaksājamo summu, tiek ņemtas vērā noguldītāja saistības pret kredītiestādi, ja minēto saistību termiņš ir tajā dienā vai pirms tās dienas, kad attiecīgā administratīvā iestāde veic 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta i) punktā minēto konstatāciju vai kad tiesu iestāde pieņem 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta ii) punktā minēto nolēmumu, ciktāl ir iespējams ieskaits saskaņā ar normatīviem aktiem un līgumu noteikumiem, kas reglamentē kredītiestādes un noguldītāja līgumu.

Kredītiestāde noguldītājus informē pirms līguma noslēgšanas, ja, aprēķinot atmaksājamo summu, tiek ņemtas vērā noguldītāju saistības pret kredītiestādi.

(*) Seši gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka NGS jebkurā laikā var pieprasīt, lai kredītiestādes tās informētu par katra noguldītāja atbilstīgo noguldījumu kopsummu.

7. NGS atmaksā noguldījuma uzkrātos procentus, kas radušies, bet vēl nav kreditēti dienā, kad attiecīgā administratīvā iestāde veic 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta i) punktā minēto konstatāciju vai kad tiesu iestāde pieņem 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta ii) punktā minēto nolēmumu. Šīs direktīvas 6. panta 1. punktā minētais ierobežojums netiek pārsniegts.

8. Dalībvalstis var nolemt, ka, nosakot viena noguldītāja turēto noguldījumu kopapjomu vienā kredītiestādē, kā minēts šā panta 1. punktā, netiek ņemtas vērā dažas noguldījumu kategorijas, kuras atbilst valsts tiesību aktos definētam sociālam mērķim un par kurām trešā persona ir sniegusi garantiju, kas atbilst valsts atbalsta noteikumiem. Šādā gadījumā trešās personas garantija nepārsniedz seguma līmeni, kas noteikts 6. panta 1. punktā.

9. Ja kredītiestādēm ir ar valsts tiesību aktiem atļauts darboties ar dažādām preču zīmēm, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/95/EK ⁽¹⁾ 2. pantā, dalībvalsts nodrošina, ka noguldītāji tiek skaidri informēti par to, ka kredītiestāde darbojas ar dažādām preču zīmēm un ka seguma līmeni, kas noteikts šīs direktīvas 6. panta 1., 2. un 3. punktā, piemēro noguldījumu kopapjomam, ko noguldītājs tur kredītiestādē. Minēto informāciju iekļauj noguldītājam sniedzamajā informācijā, kas minēta šīs direktīvas 16. pantā un I pielikumā.

8. pants

Atmaksāšana

1. NGS nodrošina, ka atmaksājamā summa ir pieejama septiņās darbdienu laikā pēc dienas, kad attiecīgā administratīvā iestāde veic 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta i) punktā minēto konstatāciju vai tiesu iestāde pieņem 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta ii) punktā minēto nolēmumu.

2. Tomēr dalībvalstis var pārejas laikā līdz 2023. gada 31. decembrim noteikt šādus atmaksāšanas termiņus, kas ilgst līdz:

a) 20 darbdienu laikā – līdz 2018. gada 31. decembrim;

b) 15 darbdienu laikā – no 2019. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim;

c) 10 darbdienu laikā – no 2021. gada 1. janvāra un līdz 2023. gada 31. decembrim.

3. Dalībvalstis var nolemt, ka uz noguldījumiem, kas minēti 7. panta 3. punktā, attiecas ilgāks atmaksāšanas termiņš, kas nepārsniedz trīs mēnešus no dienas, kad attiecīgā administratīvā iestāde veic 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta i) punktā minēto konstatāciju vai kad tiesu iestāde pieņem 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta ii) punktā minēto nolēmumu.

4. Pārejas laikā līdz 2023. gada 31. decembrim, ja NGS nevar darīt atmaksājamo summu pieejamu septiņu darbdienu laikā, tās nodrošina, ka noguldītājiem piecu darbdienu laikā pēc pieprasījuma ir piekļuve pienācīgai summai no viņu segtajiem noguldījumiem, lai segtu dzīvošanas izmaksas.

NGS sniedz piekļuvi pirmajā daļā minētajai pienācīgajai summai tikai pamatojoties uz datiem, ko sniegusi NGS vai kredītiestāde.

Pirmajā daļā minēto pienācīgo summu atņem no 7. pantā minētās atmaksājamās summas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 299, 8.11.2008., 25. lpp.).

5. Šā panta 1. un 4. punktā minēto atmaksu var atlikt, ja:
- a) nav skaidrs, vai personai ir tiesības saņemt atmaksu, vai arī uz noguldījumu attiecas juridisks strīds;
 - b) uz noguldījumu attiecas ierobežojoši pasākumi, ko noteikušas valstu valdības vai starptautiskas struktūras;
 - c) atkāpjoties no šā panta 9. punkta, pēdējo 24 mēnešos saistībā ar noguldījumu nav veikti nekādi darījumi (proti, konts ir neaktīvs);
 - d) atmaksājamo summu uzskata par daļu no īslaicīgi augsta atlikuma, kā definēts 6. panta 2. punktā; vai
 - e) atmaksājamā summa ir jāizmaksā uzņēmējas dalībvalsts NGS saskaņā ar 14. panta 2. punktu.
6. Lai darītu pieejamu atmaksājamo summu, nav vajadzīgs NGS adresēts pieprasījums. Tāpēc kredītiestāde nosūta vajadzīgo informāciju par noguldījumiem un noguldītājiem, tiklīdz ir saņemts pieprasījums no NGS.
7. Jebkuru saraksti starp NGS un noguldītāju sagatavo:
- a) tajā Savienības iestāžu oficiālajā valodā, ko kredītiestāde, kurā tiek turēts segtais noguldījums, izmanto rakstiskā saziņā ar noguldītāju; vai
 - b) tās dalībvalsts valsts valodā vai valodās, kurā atrodas segtais noguldījums.
- Ja kredītiestāde veic tiešu darbību citā dalībvalstī, kurā tai nav filiāļu, informāciju sniedz valodā, ko izvēlēties noguldītājs, atverot kontu.
8. Neatkarīgi no šā panta 1. punktā noteiktā termiņa, gadījumos, kad noguldītājam vai kādai personai, kam ir tiesības vai intereses attiecībā uz kontā turētām summām, ir izvirzīta apsūdzība par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai saistībā ar to, kā tā definēta Direktīvas 2005/60/EK 1. panta 2. punktā, NGS var atlikt visus ar attiecīgo noguldītāju saistītos maksājumus līdz tiesas spriedumam.
9. Atmaksu neveic gadījumos, ja pēdējo 24 mēnešos saistībā ar noguldījumu nav veikti nekādi darījumi un noguldījuma vērtība ir mazāka par administratīvajām izmaksām, kuras NGS radītu, veicot šādu atmaksu.

9. pants

Prasījumi pret NGS

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noguldītāja tiesības uz kompensāciju var tikt izmantotas, lai celtu prasību pret NGS.
2. Neskarot tiesības, kādas tai var būt saskaņā ar valsts tiesību aktiem, NGS, kas veic maksājumus atbilstīgi garantijai saskaņā ar valsts tiesību aktiem, likvidācijas vai reorganizācijas procedūrā ir regresa prasījuma tiesības saistībā ar noguldītāju tiesībām par summu, kas ir vienāda ar maksājumiem, ko NGS ir veikušas noguldītājiem. Ja NGS veic maksājumus saistībā ar noregulējuma procedūru, tostarp piemērojot noregulējuma instrumentus vai izmantojot noregulējuma pilnvaras saskaņā ar 11. pantu, NGS ir prasījuma tiesības pret attiecīgo kredītiestādi par summu, kas ir vienāda ar tās veiktajiem maksājumiem. Minētajai prasībai ir tāda pat prioritāte kā segtajiem noguldījumiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas reglamentē parastas maksātnespējas procedūru, kā definēts Direktīvā 2014/.../ES (*).
3. Dalībvalstis var ierobežot laikposmu, kurā noguldītāji, kuru noguldījumus DGS nav atmaksājusi vai nav atzinusi termiņos, kas noteikti 8. panta 1. un 3. punktā, var pieprasīt savu noguldījumu atmaksu.

(*) Dokuments 2012/0150 (COD).

10. pants

NGS finansēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka NGS ir ieviesti atbilstoši mehānismi, lai noteiktu to potenciālās saistības. NGS pieejamie finanšu līdzekļi ir proporcionāli minētajām saistībām.

NGS nodrošina pieejamos finanšu līdzekļus ar iemaksām, kas to dalībniekiem jāveic vismaz reizi gadā. Tas neizslēdz papildu finansējumu no citiem avotiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka līdz ... (*) NGS pieejamie finanšu līdzekļi sasniedz vismaz tādu mērķapjomu, kas atbilst 0,8 % no tās dalībnieku segto noguldījumu summas.

Ja finansēšanas spējas neatbilst mērķapjomam, iemaksu veikšanu atsāk vismaz līdz tam, kamēr mērķapjoms atkal ir sasniegts.

Ja pēc tam, kad mērķapjoms ir sasniegts pirmo reizi, pieejamie finanšu līdzekļi tiek samazināti līdz mazāk nekā divām trešdaļām no mērķapjoma, regulāro iemaksu nosaka apjomā, kas dod iespēju sasniegt mērķapjomu sešos gados.

Kad tiek noteiktas gada iemaksas saistībā ar šo pantu, regulārajā iemaksā pienācīgi ņem vērā darījumdarbības cikla fāzi, kā arī ietekmi, ko procikliskas iemaksas var radīt.

Dalībvalstis var pagarināt sākotnējo laikposmu, kas minēts pirmajā daļā, uz laiku, kas nepārsniedz četrus gadus, ja NGS ir veikusi kumulētās izmaksas, kas pārsniedz 0,8 % no segtajiem noguldījumiem.

3. Pieejamie finanšu līdzekļi, kas jāņem vērā, lai sasniegtu mērķapjomu, var ietvert maksājumu saistības. Maksājumu saistību daļas kopapjoms nepārsniedz 30 % no to pieejamo finanšu līdzekļu kopsummas, kas piesaistīti saskaņā ar šo pantu.

Lai nodrošinātu šīs direktīvas saskaņotu piemērošanu, EBI izdod pamatnostādnes par maksājumu saistībām.

4. Neatkarīgi no šā panta 1. punkta dalībvalsts var, lai izpildītu savus tajā paredzētos pienākumus, piesaistīt pieejamos finanšu līdzekļus, izmantojot obligātās iemaksas, ko kredītiestādes maksā pastāvošās obligāto iemaksu sistēmās, ko dalībvalsts savā teritorijā izveidojusi ar mērķi segt izmaksas saistībā ar iestāžu sistēmisko risku, maksātnespēju un noregulējumu.

NGS ir tiesības uz summu, kura ir vienāda ar tādu iemaksu summu līdz mērķapjomam, kas noteikts šā panta 2. punktā, un dalībvalsts pēc pieprasījuma dara to nekavējoties pieejamu minētajām NGS, izmantošanai tikai mērķiem, kas paredzēti 11. pantā.

NGS ir tiesības uz minēto summu tikai tad, ja kompetentā iestāde uzskata, ka tās nespēj piesaistīt papildu iemaksas no saviem dalībniekiem. NGS atmaksā minēto summu, izmantojot savu dalībnieku iemaksas saskaņā ar 10. panta 1. un 2. punktu.

5. Mērķapjoma noteikšanā neņem vērā iemaksas noregulējuma finansēšanas mehānismos saskaņā ar Direktīvas 2014/.../ES (**) VII sadaļu, tostarp pieejamos finanšu līdzekļus, kas jāņem vērā, lai sasniegtu noregulējuma finansēšanas mehānismu mērķapjomu saskaņā ar Direktīvas 2014/.../ES (**) 93. panta 1. punktu.

6. Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalstis, – pamatotos gadījumos un ja Komisija ir devusi apstiprinājumu, – var atļaut, ka minimālais mērķapjoms ir mazāks par 2. punktā noteikto mērķapjomu, ar noteikumu, ka ir ievēroti šādi nosacījumi:

(*) Desmit gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

(**) Dokuments 2012/0150 (COD).

- a) samazinājums pamatojas uz pieņēmumu – nav ticams, ka nozīmīga pieejamo finanšu līdzekļu daļa tiks izmantota pasākumiem ar mērķi aizsargāt segtos noguldītājus, kas nav noguldītāji, kuri paredzēti 11. panta 2. un 6. punktā; un
- b) banku nozarē, kurā darbojas kredītiestādes, kas saistītas ar NGS, ir ļoti koncentrēts liels aktīvu daudzums, ko tur neliels skaits kredītiestāžu vai banku grupu, kam piemēro konsolidētu uzraudzību un kurām, ņemot vērā to apjomu, maksātnespējas gadījumā varētu piemērot noregulējuma procedūru.

Minētais samazinātais mērķapjoms nav mazāks par 0,5 % no segtajiem noguldījumiem.

7. Pieejamos NGS finanšu līdzekļus iegulda tā, lai risks būtu neliels un ieguldījumi būtu pietiekami diversificēti.

8. Ja pieejamie NGS finanšu līdzekļi ir nepietiekami, lai veiktu atmaksājumus noguldītājiem, kad noguldījumi vairs nav pieejami, tās dalībnieki maksā papildu iemaksas, kas nepārsniedz 0,5 % no to segtajiem noguldījumiem kalendārajā gadā. Ārkārtas apstākļos un ar kompetentās iestādes piekrišanu NGS var pieprasīt lielākas iemaksas.

Kompetentā iestāde var pilnībā vai daļēji atlikt kredītiestādes pienākumu maksāt iemaksas, kas minētas pirmajā daļā, ja iemaksas apdraudētu kredītiestādes likviditāti vai maksātspēju.

Šādu atlikšanu nepiešķir uz laikposmu, kas ilgāks par sešiem mēnešiem, bet to var atjaunot pēc kredītiestādes pieprasījuma.

Iemaksas, kas atliktas atbilstīgi otrajai un trešajai daļai, iemaksā, kad maksājums vairs neapdraud kredītiestādes likviditāti un maksātspēju.

9. Dalībvalstis nodrošina, ka NGS ir ieviesušas atbilstīgus alternatīvus finansēšanas mehānismus, lai tās varētu rast īstermiņa finansējumu, kas apmierinātu prasības pret minētajām NGS.

10. Dalībvalstis katru gadu līdz 31. martam informē EBI par segto noguldījumu apjomu savā dalībvalstī un par pieejamo finanšu līdzekļu apjomu savās NGS iepriekšējā gada 31. decembrī.

11. pants

Līdzekļu izlietošana

1. Finanšu līdzekļus, kas minēti 10. pantā, galvenokārt izmanto, lai veiktu atmaksājumus noguldītājiem saskaņā ar šo direktīvu.

2. NGS finanšu līdzekļi tiek izmantoti, lai finansētu kredītiestāžu noregulējumu saskaņā ar Direktīvas .../.../ES (*) 99. pantu. Noregulējuma iestāde, pēc apspriešanās ar NGS, nosaka summu, par kādu NGS ir atbildīga.

3. Dalībvalstis var atļaut NGS izmantot pieejamos finanšu līdzekļus alternatīviem pasākumiem, lai novērstu kredītiestādes maksātnespēju, ar noteikumu, ka ir ievēroti šādi nosacījumi:

- a) noregulējuma iestāde nav veikusi nekādu noregulējuma darbību saskaņā ar Direktīvas 2014/ .../ES (*) 27. pantu;
- b) NGS ir atbilstīgas sistēmas un procedūras alternatīvu pasākumu atļaušanai un īstenošanai un saistīto risku uzraudzībai;
- c) pasākumu izmaksas nepārsniedz tādu NGS pilnvaru īstenošanas izmaksas, kuras paredzētas normatīvajos aktos vai līgumā;

(*) Dokuments 2012/0150 (COD).

- d) tas, ka NGS veic alternatīvus pasākumus, ir saistīts ar nosacījumiem, ko piemēro kredītiestādei, kura tiek atbalstīta, un to vidū ir vismaz pastiprināta risku uzraudzība un plašākas verifikāciju veikšanas tiesības NGS;
- e) tas, ka NGS veic alternatīvus pasākumus, ir saistīts ar kredītiestādes, kura tiek atbalstīta, saistībām ar mērķi nodrošināt piekļuvi segtajiem noguldījumiem;
- f) saistīto kredītiestāžu spēja veikt papildu iemaksas saskaņā ar šā panta 5. punktu ir apliecināta kompetentās iestādes sniegtajā novērtējumā.

NGS apspriežas ar noregulējuma iestādi un kompetento iestādi par pasākumiem un nosacījumiem, ko piemēro kredītiestādei.

4. Šā panta 3. punktā minētos alternatīvus pasākumus nepiemēro, ja kompetentā iestāde pēc apspriešanās ar noregulējuma iestādi uzskata, ka ir ievēroti nosacījumi attiecībā uz noregulējuma darbību saskaņā ar Direktīvas 2014/.../ES (*) 27. panta 1. punktu.

5. Ja pieejamos finanšu līdzekļus izmanto saskaņā ar šā panta 3. punktu, saistītās kredītiestādes nekavējoties sniedz NGS tos līdzekļus, ko izmanto alternatīviem pasākumiem, vajadzības gadījumā papildu iemaksu veidā, ja:

- a) rodas vajadzība veikt atmaksas noguldītājiem un ja pieejamo NGS finanšu līdzekļu apjoms ir mazāks par divām trešdaļām no mērķapjoma;
- b) pieejamo finanšu līdzekļu apjoms samazinās zem 25 % no mērķapjoma.

6. Dalībvalstis var nolemt, ka pieejamos finanšu līdzekļus drīkst izmantot arī, lai finansētu pasākumus ar mērķi saglabāt noguldītāju piekļuvi segtajiem noguldījumiem, tostarp aktīvu un pasīvu pārvedumu un noguldījumu pārvedumu, saistībā ar valsts maksātnespējas procedūrām, ar noteikumu, ka NGS segtās izmaksas nepārsniedz neto summu, ko rada segto noguldītāju kompensēšana attiecīgajā kredītiestādē.

12. pants

Aizņēmumi starp NGS

1. Dalībvalstis var atļaut NGS brīvprātīgi aizdot līdzekļus citām NGS Savienībā, ar noteikumu, ka ir izpildīti turpmāk minētie nosacījumi:

- a) aizņēmēja NGS nespēj izpildīt savas saistības saskaņā ar 9. panta 1. punktu, jo trūkst pieejamu finanšu līdzekļu, kas minēti 10. pantā;
- b) aizņēmēja NGS ir izmantojusi papildu iemaksas, kas minētas 10. panta 7. punktā;
- c) aizņēmēja NGS uzņemas juridiskās saistības, ka aizņemtie līdzekļi tiks izmantoti, lai apmaksātu prasījumus saskaņā ar 9. panta 1. punktu;
- d) pašreiz aizņēmējai NGS nav saistību atmaksāt aizdevumu citām NGS saskaņā ar šo pantu;
- e) aizņēmēja NGS norāda pieprasītās summas apjomu;
- f) kopējais aizdotās summas apjoms nepārsniedz 0,5 % no aizņēmēja NGS segtajiem noguldījumiem;
- g) aizņēmēja NGS nekavējoties informē EBI un pamato iemeslus, kāpēc šajā punktā minētie nosacījumi ir izpildīti, un norāda pieprasītās summas apjomu.

(*) Dokuments 2012/0150 (COD).

2. Aizdevumam piemēro šādus nosacījumus:

- a) aizņēmējai NGS ir jāatmaksā aizdevums piecos gadiem. Tā var atmaksāt aizdevumu pa daļām katru gadu. Procentus maksā tikai atmaksāšanas termiņa beigās;
- b) noteiktajai procentu likmei kredīta periodā ir jābūt vismaz vienāda ar Eiropas Centrālās Bankas maržinālo aizdevumu iespējas procentu likmi.
- c) aizdevējai NGS ir jāpaziņo EBI par sākotnējo procentu likmi un par aizdevuma termiņu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka iemaksas, ko iekasē aizņēmēja NGS, ir pietiekamas, lai atmaksātu aizņemto summu un atjaunotu mērķapjomu pēc iespējas drīz.

13. pants

Iemaksu NGS aprēķināšana

1. Iemaksas NGS, kas minētas 10. pantā, balstās uz segto noguldījumu summu un riska pakāpi, ko uzņēmies attiecīgais dalībnieks.

Dalībvalstis var noteikt mazākas iemaksas zema riska nozarēm, ko regulē valsts tiesību akti.

Dalībvalstis var nolemt, ka IAS dalībnieki veic zemākas iemaksas NGS.

Dalībvalstis var atļaut, ka centrālā iestāde un visas kredītiestādes, kas ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei, kā minēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 10. panta 1. punktā, tiek uzskatītas par vienu kopumu, uz kuru attiecināms centrālajai iestādei un tās radniecīgajām iestādēm konsolidēti noteiktais riska svērum.

Dalībvalstis var nolemt, ka kredītiestādes maksā minimālu iemaksu neatkarīgi no to segto noguldījumu summas.

2. NGS var izmantot savas uz risku balstītas metodes, lai noteiktu un aprēķinātu savu dalībnieku uz risku balstītas iemaksas. Iemaksas aprēķina proporcionāli dalībnieku riska pakāpei un pienācīgi ņemot vērā dažādo darījumdarbības modeļu riska profilus. Minētajās metodēs var ņemt vērā arī bilances aktīvu daļu un riska rādītājus, piemēram, kapitāla pietiekamību, aktīvu kvalitāti un likviditāti.

Katru metodi apstiprina kompetentā iestāde sadarbībā ar norīkoto iestādi. EBI tiek informēta par apstiprinātajām metodēm.

3. Lai nodrošinātu šīs direktīvas saskaņotu piemērošanu, EBI līdz ... (*) izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, lai noteiktu metodes, ar ko aprēķina iemaksas NGS saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu.

Jo īpaši, tajās ietver aprēķina formulu, konkrētus rādītājus, dalībnieku riska kategorijas, konkrētām riska kategorijām piešķirto riska svērumu robežvērtības un citus vajadzīgus elementus.

Līdz ... (**) un pēc tam vismaz reizi piecos gados EBI pārskata pamatnostādnes par uz risku balstītām metodēm vai alternatīvām uz pašu risku balstītām metodēm, ko piemēro NGS.

14. pants

Sadarbība Savienībā

1. NGS attiecas uz noguldītājiem filiālēs, ko to dalībnieku kredītiestādes izveidojušas citās dalībvalstīs.

(*) Viens gads pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

(**) Trīs gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

2. Noguldītājiem filiālēs, ko kredītiestādes izveidojušas kādā citā dalībvalstī, atmaksas – piederības dalībvalsts NGS vārdā – veic uzņēmējas dalībvalsts NGS. Uzņēmējas dalībvalsts NGS veic atmaksas saskaņā ar piederības dalībvalsts NGS sniegtajām norādēm. Uzņēmējas dalībvalsts NGS neuzņemas nekādu atbildību attiecībā uz darbībām, kas veiktas saskaņā ar piederības dalībvalsts NGS sniegtajām norādēm. Piederības dalībvalsts NGS nodrošina vajadzīgo finansējumu pirms izmaksu veikšanas, un tā uzņēmējas dalībvalsts NGS kompensē visas tai radušās izmaksas.

Uzņēmējas dalībvalsts NGS arī informē attiecīgos noguldītājus piederības dalībvalsts NGS vārdā, un tai ir tiesības iesaistīties sarakstē ar minētajiem noguldītājiem piederības dalībvalsts NGS vārdā.

3. Ja kredītiestāde vairs nav NGS dalībniece un pievienojas citai NGS, iemaksas, kas veiktas 12 mēnešos pirms dalības pārtraukšanas, izņemot papildu iemaksas atbilstīgi 10. panta 7. punktam, pārved uz attiecīgo citu NGS. Tas neattiecas uz gadījumu, ja kredītiestāde ir izslēgta no NGS saskaņā ar 4. panta 4. punktu.

Ja dažas no kredītiestādes darbībām ir pārvestas uz citu dalībvalsti un tādējādi uz tām attiecas cita NGS, tad minētās kredītiestādes iemaksas, kas veiktas 12 mēnešos pirms pārveduma, izņemot papildu iemaksas saskaņā ar 10. panta 7. punktu, pārved uz attiecīgo citu NGS proporcionāli pārvesto segto noguldījumu summai.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka piederības dalībvalsts NGS apmainās ar uzņēmēju dalībvalstu NGS ar informāciju, kas minēta 4. panta 7. punktā vai 4. panta 8. un 10. punktā. Piemēro ierobežojumus, kas paredzēti minētajā pantā.

Ja kredītiestāde paredz pāriet no vienas NGS uz citu NGS saskaņā ar šo direktīvu, tā iesniedz paziņojumu par savu nodomu vismaz sešus mēnešus iepriekš. Minētajā laikposmā kredītiestādei vēl aizvien ir pienākums veikt iemaksas savā sākotnējā NGS saskaņā ar 10. pantu gan attiecībā uz *ex ante*, gan *ex post* finansējumu.

5. Lai veicinātu efektīvu sadarbību starp NGS, jo īpaši attiecībā uz šo pantu un 12. pantu, NGS vai, vajadzības gadījumā, norīkotās iestādes sagatavo rakstisku vienošanos par sadarbību. Šādās vienošanās ņem vērā prasības, kas noteiktas 4. panta 8. punktā.

Norīkotā iestāde paziņo EBI par tādu vienošanos esamību un saturu, un EBI var izdot atzinumus saskaņā ar Regulas ES Nr. 1093/2010 34. pantu. Ja norīkotās iestādes vai NGS nevar panākt vienošanos vai ja ir strīds par vienošanās interpretāciju, abas puses var šo lietu nodot izskatīšanai EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, un EBI rīkojas saskaņā ar minēto pantu.

Ja šādas vienošanās nav, tas neietekmē noguldītāju prasījumus saskaņā ar 9. panta 1. punktu vai kredītiestāžu prasījumus saskaņā ar šā panta 2. punktu.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka ir ieviestas atbilstīgas procedūras, lai NGS varētu apmainīties ar informāciju un efektīvi sazināties ar citām NGS, ar tām saistītajām kredītiestādēm un attiecīgajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm savā jurisdikcijā, kā arī ar citām iestādēm pārrobežu sadarbībā, ja tas nepieciešams.

7. EBI un kompetentās un norīkotās iestādes savstarpēji sadarbojas un īsteno savas pilnvaras saskaņā ar šīs direktīvas un Regulas (ES) Nr. 1093/2010 noteikumiem.

Dalībvalstis informē Komisiju un EBI par to norīkotās iestādes identitāti līdz ... (*).

8. EBI sadarbojas ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju (ESRK), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010 ⁽¹⁾ par sistēmiskā riska analīzi attiecībā uz NGS.

(*) Divpadsmit mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu (OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.).

15. pants

Kreditīestāžu filiāles, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs

1. Dalībvalstis pārbauda, vai to teritorijā esošu tādas kredītiestādes filiāļu aizsardzība, kuras galvenais birojs atrodas ārpus Savienības, ir līdzvērtīga šajā direktīvā noteiktajai aizsardzībai.

Ja aizsardzība nav līdzvērtīga, dalībvalstis var, ievērojot Direktīvas 2013/36/ES 47. panta 1. punktu, noteikt, ka tādas kredītiestādes filiālēm, kuras galvenais birojs atrodas ārpus Savienības, ir jāpievienojas NGS, kas darbojas šo dalībvalstu teritorijā.

Veicot pārbaudi, kas paredzēta šā punkta pirmajā daļā, dalībvalstis vismaz pārbauda, vai noguldītājiem ir tiesības uz tādu pašu seguma līmeni un aizsardzības jomu, kāda ir paredzēta šajā direktīvā.

2. Katra tādas kredītiestādes filiāle, kuras galvenais birojs atrodas ārpus Savienības un kura nav dalībniece sistēmā, kas darbojas dalībvalstī, sniedz visu attiecīgo informāciju par garantijas noteikumiem attiecībā uz esošo un iespējamo noguldītāju noguldījumiem minētajā filiālē.

3. Informāciju, kas minēta 2. punktā, dara pieejamu valodā, par kuru noguldītājs un kredītiestāde ir vienojušies, atverot attiecīgo kontu, vai tās dalībvalsts, kurā filiāle veic uzņēmējdarbību, valsts valodā vai valodās tā, kā to paredz valsts tiesību akti, un minētā informācija ir skaidra un saprotama.

16. pants

Informācija noguldītājiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kredītiestādes esošajiem un iespējamiem noguldītājiem dara pieejamu informāciju, kas vajadzīga, lai identificētu NGS, kuras dalībniece ir iestāde un tās filiāles Savienībā. Dalībvalstis nodrošina, ka kredītiestādes informē esošos un iespējamus noguldītājus par piemērojamiem izņēmumiem no NGS aizsardzības.

2. Pirms tiek tiek noslēgts līgums par noguldījuma pieņemšanu, noguldītājiem sniedz 1. punktā minēto informāciju. Viņi apliecina minētās informācijas saņemšanu. Minētajam nolūkam izmanto I pielikumā doto paraugu.

3. Apstiprinājumu, ka noguldījumi ir atbilstīgi noguldījumi, noguldītājiem sniedz viņu konta izrakstos, ietverot atsauci uz I pielikumā doto informācijas lapu. Informācijas lapā norāda attiecīgās NGS tīmekļa vietni. I pielikumā doto informācijas lapu noguldītājam sniedz vismaz reizi gadā.

NGS tīmekļa vietne ietver noguldītājiem nepieciešamo informāciju, jo īpaši informāciju par noteikumiem attiecībā uz noguldījumu garantiju procedūru un nosacījumiem, kā paredzēts šajā direktīvā.

4. Informāciju, kas minēta 1. punktā, dara pieejamu tā, kā to paredz valsts tiesību akti, valodā, par kuru noguldītājs un kredītiestāde ir vienojušies, atverot attiecīgo kontu, vai tās dalībvalsts, kurā filiāle veic uzņēmējdarbību, valsts valodā vai valodās.

5. Dalībvalstis 1., 2. un 3. punktā minētās informācijas izmantojumu reklamā ierobežo līdz lietišķai norādei par NGS, kura garantē produktu, uz kuru reklāma attiecas, un līdz tādai papildinformācijai, kā prasīts valsts tiesību aktos.

Šāda informācija var ietvert arī lietišķu aprakstu par NGS darbību, bet tā neietver atsauci uz noguldījumu neierobežotu segumu.

6. Ja notiek apvienošana, meitasuzņēmumu pārveidošana filiālēs vai līdzīgas darbības, noguldītājus informē vismaz vienu mēnesi pirms darbība iegūst juridisku spēku, izņemot, ja kompetentā iestāde atļauj īsāku termiņu, pamatojoties uz komercnoslēpuma vai finanšu stabilitātes apsvērumiem.

Pēc paziņojuma par apvienošanu vai pārveidošanu, vai līdzīgu darbību noguldītājiem dod trīs mēnešu termiņu, lai viņi, nemaksājot soda naudu, varētu izņemt vai pārvest uz citu kredītiestādi atbilstīgos noguldījumus, tostarp visus uzkrātos procentus un piemaksas, tiktāl, ciktāl tie ir lielāki par seguma līmeni saskaņā ar 6. pantu attiecīgās darbības laikā.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja kredītiestāde izstājas vai tiek izslēgta no NGS, šī kredītiestāde par to informē savus noguldītājus viena mēneša laikā no tādas izstāšanās vai izslēgšanas.

8. Ja noguldītājs izmanto internetbanku, vajadzīgo informāciju, kas jāpaziņo saskaņā ar šo direktīvu, var paziņot elektroniski. Ja noguldītājs to pieprasa, informāciju paziņo papīra formā.

17. pants

Atļauju saņēmumu kredītiestāžu saraksts

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, kad kompetentās iestādes saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 20. panta 1. punktu paziņo EBI par piešķirtajām atļaujām, tās norāda, kuras NGS dalībniece ir katra kredītiestāde.

2. Kad EBI saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 20. panta 2. punktu publicē un atjaunina sarakstu par kredītiestādēm, kurām ir piešķirta atļauja, tā norāda, kuras NGS dalībniece ir katra kredītiestāde.

18. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 6. panta 7. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 6. panta 7. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 6. panta 7. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trijos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.

19. pants

Pārejas noteikumi

1. Ja pēc šīs direktīvas vai Direktīvas 2009/14/EK transponēšanas valsts tiesību aktos NGS vairs pilnībā vai daļēji nesedz konkrētus noguldījumus vai noguldījumu kategorijas vai citus instrumentus, dalībvalstis var atļaut noguldījumus un citus instrumentus, kam ir sākotnējā termiņa datums, segt līdz to sākotnējā termiņa datumam, ja tie ir iemaksāti vai izdoti pirms ... (*).

2. Dalībvalstis nodrošina, ka noguldītāji tiek informēti par noguldījumiem, vai noguldījumu kategorijām vai citiem instrumentiem, ko NGS vairs nesegs no ... (**).

3. Kamēr mērķapjoms vēl nav pirmoreiz sasniegts, dalībvalstis var piemērot mērķapjomus, kas paredzēti 11. panta 5. punktā saistībā ar pieejamiem finanšu līdzekļiem.

(*) Šīs direktīvas spēkā stāšanās diena.

(**) Divpadsmit mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

4. Atkāpjoties no 6. panta 1. punkta, dalībvalstis, kuras 2008. gada 1. janvārī nodrošināja seguma līmeni starp EUR 100 000 un EUR 300 000, var atkārtoti piemērot minēto augstāko seguma līmeni līdz 2018. gada 31. decembrim. Tādā gadījumā attiecīgi pielāgo kredītiestāžu mērķapjomu un iemaksas.

5. Līdz ... (*) Komisija iesniedz ziņojumu un vajadzības gadījumā tiesību akta priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei, nosakot, kā NGS, kas darbojas Savienībā, var sadarboties, izmantojot Eiropas sistēmu, lai novērstu riskus, ko rada pārrobežu darbība, un aizsargātu noguldījumus no šādiem riskiem.

6. Komisija, ko atbalsta EBI, līdz ... (**) iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par paveikto šīs direktīvas īstenošanā. Minētajā ziņojumā jo īpaši būtu jāapskata:

- a) mērķapjoms, pamatojoties uz segtajiem noguldījumiem, ietverot izvērtējumu par paredzēto procentu piemērotību, ņemot vērā agrākās kredītiestāžu maksātnespējas Savienībā;
- b) saskaņā ar 11. panta 3. punktu izmantoto alternatīvo pasākumu ietekme uz noguldītāju aizsardzību un konsekvence ar strukturētām likvidācijas procedūrām banku nozarē;
- c) ietekme uz banku darbības modeļu daudzveidību;
- d) pašreizējā seguma līmeņa pietiekamība noguldītāju interesēm; un
- e) vai šajā daļā minētie jautājumi ir risināti tā, lai saglabātu noguldītāju aizsardzību.

Līdz ... (**) EBI ziņo Komisijai par aprēķina modeļiem un to nozīmi saistībā ar dalībnieku komercrisku. Sniedzot ziņojumu, EBI pienācīgi ņem vērā dažādo darījumdarbības modeļu riska profilus.

20. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu 1. līdz 4. panta, 5. panta 1. punkta d) līdz k) apakšpunkta, 5. panta 2. un 3. punkta, 6. panta 2. līdz 7. punkta, 7. panta 3. līdz 9. punkta, 8. panta 1., 2., 3., 5., 6., 7. un 9. punkta, 9. panta 2. un 3. punkta, 10. līdz 16. panta, 18. un 19. panta un I pielikuma prasības līdz ... (***). Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai tās izpildītu 8. panta 4. punkta prasības līdz 2016. gada 31. maijam.

Ja atbilstīgās iestādes pēc rūpīgas pārbaudes konstatē, ka NGS vēl nav gatava ievērot 13. pantu līdz ... (***), attiecīgie normatīvie un administratīvie akti stājas spēkā līdz 2016. gada 31. maijam.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tās iekļauj arī norādi, ka atsauces uz direktīvām, kuras atceļ ar šo direktīvu, spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atauce un kā formulējams minētais paziņojums.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

(*) Pieci gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(**) Pieci gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(***) Divpadsmit mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

21. pants

Atcelšana

Direktīvu 94/19/EK, kurā grozījumi izdarīti ar II pielikumā norādītajām direktīvām, atceļ no ... (*), neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem II pielikumā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un minēto direktīvu piemērošanas dienām.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

22. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu, 6. panta 1. punktu, 7. panta 1., 2. un 3. punktu, 8. panta 8. punktu, 9. panta 1. punktu un 17. pantu piemēro no ... (*).

23. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

....

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

...

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

...

(*) Divpadsmit mēneši plus viena diena pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

I PIELIKUMS

NOGULDĪTĀJAM SNIEDZAMĀS INFORMĀCIJAS PARAUGS

Pamatinformācija par noguldījuma aizsardzību

Noguldījumi (norādīt kredītiestādes nosaukumu) ir aizsargāti ar:	[norādīt attiecīgās NGS nosaukumu] ⁽¹⁾
Aizsardzības limits:	EUR 100 000 katras kredītiestādes katram noguldītājam ⁽²⁾ [aizstāt ar atbilstīgu summu, ja valūta nav EUR] [vajadzības gadījumā:] Šādas preču zīmes ir jūsu kredītiestādes daļa [norādīt visas preču zīmes, kas darbojas ar vienu un to pašu licenci]
Ja jums ir vairāki noguldījumi vienā un tai pašā kredītiestādē:	Visi jūsu noguldījumi vienā un tai pašā kredītiestādē ir "summēti" un kopsummai piemēro maksimālo apjomu EUR 100 000 [aizstāt ar atbilstīgu summu, ja valūta nav EUR] ⁽²⁾
Ja jums ir kopīgs konts ar citu(-ām) personu(-ām):	Maksimālo apjomu EUR 100 000 [aizstāt ar atbilstīgu summu, ja valūta nav EUR] piemēro katram noguldītājam atsevišķi ⁽³⁾
Atmaksas termiņš kredītiestādes maksātnespējas gadījumā:	7 darbdienas ⁽⁴⁾ [aizstāt ar citu termiņu, ja piemērojams]
Atmaksas valūta:	Euro [aizstāt ar citu valūtu, ja piemērojams]
Kontaktinformācija:	[norādīt attiecīgās NGS kontaktinformāciju (adrese, tālruna nr., e-pasta adrese u. c.)]
Plašāka informācija:	[norādīt attiecīgās NGS tīmekļa vietni]
Noguldītāja apstiprinājums par saņemšanu:	

Papildinformācija (visa vai daļa no turpmāk minētās)

⁽¹⁾ Sistēma, kas ir atbildīga par jūsu noguldījuma aizsardzību

[Tikai piemērojamā gadījumā:] Jūsu noguldījumu garantē līgumiska sistēma, kas ir oficiāli atzīta kā noguldījumu garantiju sistēma. Ja iestātos jūsu kredītiestādes maksātnespēja, jūsu depozīti tiktu atmaksāti līdz EUR 100 000 [aizstāt ar atbilstīgu summu, ja valūta nav EUR].

[Tikai piemērojamā gadījumā:] Jūsu kredītiestāde ir daļa no institucionālas aizsardzības shēmas, kas ir oficiāli atzīta kā noguldījumu garantiju sistēma. Tas nozīmē, ka visas iestādes, kas ir šīs sistēmas dalībnieces, savstarpēji atbalsta viena otru, lai nepieļautu maksātnespēju. Ja iestātos maksātnespēja, jūsu noguldījumi tiktu atmaksāti līdz EUR 100 000 [aizstāt ar atbilstīgu summu, ja valūta nav EUR].

[Tikai piemērojamā gadījumā:] Jūsu noguldījumu sedz likumiska noguldījumu garantiju sistēma un līgumiska noguldījumu garantiju sistēma. Ja iestātos jūsu kredītiestādes maksātnespēja, jūsu noguldījumi tiktu jebkādā gadījumā atmaksāti līdz EUR 100 000 [aizstāt ar atbilstīgu summu, ja valūta nav EUR].

[Tikai piemērojamā gadījumā:] Jūsu noguldījumu sedz likumiska noguldījumu garantiju sistēma. Turklāt jūsu kredītiestāde ir daļa no institucionālas aizsardzības shēmas, kurā visi dalībnieki savstarpēji atbalsta viena otru, lai nepieļautu maksātnespēju. Ja iestātos maksātnespēja, jūsu noguldījumus līdz EUR 100 000 [aizstāt ar atbilstīgu summu, ja valūta nav EUR] atmaksātu noguldījumu garantiju sistēma.

⁽²⁾ Vispārējs aizsardzības limits

Ja noguldījums nav pieejams, jo kredītiestāde nespēj pildīt savas finansiālās saistības, atmaksu noguldītājiem veic noguldījumu garantiju sistēma. Šī atmaksa sedz ne vairāk par EUR 100 000 [aizstāt ar atbilstīgu summu, ja valūta nav EUR] par katru kredītiestādi. Tas nozīmē, ka visus noguldījumus vienā un tajā pašā kredītiestādē summē, lai noteiktu seguma līmeni. Ja, piemēram, noguldītājs krājkontā tur EUR 90 000 un norēķinu kontā EUR 20 000, viņam vai viņai atmaksā tikai EUR 100 000.

[Tikai piemērojamā gadījumā:] Šo metodi piemēro arī tad, ja kredītiestāde kredītiestādē darbojas ar dažādām preču zīmēm. [norādīt tās kredītiestādes, kas ir konta turētāja, nosaukumu] darbojas arī ar [norādīt tās pašas kredītiestādes visas pārējās preču zīmes]. Tas nozīmē, ka visi noguldījumi, kas pieņemti ar vienu vai vairākām no šīm preču zīmēm, kopumā tiek segti līdz EUR 100 000.

⁽³⁾ Kopīgu kontu aizsardzības maksimālais apjoms

Kopīgu kontu gadījumā maksimālo summu EUR 100 000 piemēro katram noguldītājam.

[Tikai piemērojamā gadījumā:] Tomēr, lai aprēķinātu maksimālo apjomu EUR 100 000 [aizstāj ar atbilstīgu summu, ja valūta nav EUR], noguldījumus kontā, uz kuru ir tiesības divām vai vairākām personām kā locekļiem uzņēmēj sabiedrībā, asociācijā vai līdzīgā apvienībā, kas nav juridiskas personas, summē, un tos pielīdzina noguldījumiem, ko izdarījis viens noguldītājs.

Dažos gadījumos [norādīt gadījumus, kas definēti valsts tiesību aktos] noguldījumi ir aizsargāti virs EUR 100 000 [aizstāj ar atbilstīgu summu, ja valūta nav EUR]. Sīkāku informāciju var iegūt [norādīt attiecīgās NGS tīmekļa vietni].

(⁴) Atmaksa

Atbildīgā noguldījumu garantiju sistēma ir [norādīt nosaukumu un adresi, tālruni, e-pastu un tīmekļa vietni]. Tā atmaksās jūsu noguldījumus (līdz EUR 100 000 [aizstāj ar atbilstīgu summu, ja valūta nav EUR]) vēlākais [iekļaut atmaksas termiņu, kas prasīts valsts tiesību aktos] laikā, no [2023. gada 31. decembra] – [7 darbdienu laikā].

[Pievienot informāciju par ārkārtas/starpposma izmaksu, ja atmaksājamā(-ās) summa(-as) nav pieejamas 7 darbdienu laikā.]

Ja maksa jums nav veikta norādītajā termiņā, jums jāsaazinās ar noguldījumu garantiju sistēmu, jo termiņš maksas prasījuma iesniegšanai var pēc noteikta laika būt ierobežots. Sīkāku informāciju var iegūt [norādīt atbildīgās NGS tīmekļa vietni].

Cita svarīga informācija

Noguldījumu garantiju sistēmas parasti sedz visu privāto noguldītāju un uzņēmumu noguldījumus. Izņēmumi konkrētiem noguldījumiem ir norādīti atbildīgās noguldījumu garantiju sistēmas tīmekļa vietnē. Jūsu kredītiestāde pēc pieprasījuma Jūs informēs arī par to, vai konkrēti produkti tiek segti vai ne. Ja noguldījumi tiek segti, kredītiestāde to apstiprina arī konta izrakstā.

II PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltās direktīvas ar tajās secīgi veiktajiem grozījumiem (minēti 21. pantā)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/19/EK (1994. gada 30. maijs) par noguldījumu garantiju sistēmām

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/14/EK (2009. gada 11. marts), ar ko Direktīvu 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām groza attiecībā uz seguma līmeni un izmaksas aizkavējumu

B DAĻA

Termiņi transponēšanai (minēti 21. pantā)

Direktīva	Transponēšanas termiņš
94/19/EK	1.7.1995.
2009/14/EK	30.6.2009.
2009/14/EK (1. panta 3. punkta i) apakšpunkta otrā daļa, 7. panta 1.a un 3. punkts un 10. panta 1. punkts Direktīvā 94/19/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2009/14/EK)	31.12.2010.

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 94/19/EK	Direktīva 2009/14/EK	Šī direktīva
—	—	1. pants
1. panta 1. punkts		2. panta 1. punkta a) apakšpunkts
		2. panta 1. punkta c) apakšpunkts
		2. panta 1. punkta d) apakšpunkts
1. panta 2. punkts		2. panta 1. punkta g) apakšpunkts
1. panta 3. punkts	1. panta 1. punkts	2. panta 1. punkta h) apakšpunkts
1. panta 4. punkts		2. panta 1. punkta i) apakšpunkts
1. panta 5. punkts		2. panta 1. punkta j) apakšpunkts
		2. panta 1. punkta k)–r) apakšpunkts
		2. panta 2. punkts
1. panta 1. punkts		2. panta 3. punkts
		2. panta 4. punkts
		3. pants
3. panta 1. punkts		4. panta 1. punkts
		4. panta 2. punkts
3. panta 2. punkts		4. panta 3. punkts
3. panta 3. punkts		4. panta 4. punkts
5. pants		4. panta 5. punkts
		4. panta 6.–8. punkts
	1. panta 6. punkta a) apakšpunkts	4. panta 9. punkts
		4. panta 10.–11. punkts
2. pants		5. panta 1. punkta a)–c) apakšpunkts
7. panta 2. punkts, I pielikuma 1. punkts		5. panta 1. punkta d) apakšpunkts
		5. panta 1. punkta e) apakšpunkts
7. panta 2. punkts, I pielikuma 10. punkts		5. panta 1. punkta f) apakšpunkts
7. panta 2. punkts, I pielikuma 2. punkts		5. panta 1. punkta g) apakšpunkts
7. panta 2. punkts, I pielikuma 5. punkts		5. panta 1. punkta h) apakšpunkts
7. panta 2. punkts, I pielikuma 6. punkts		5. panta 1. punkta i) apakšpunkts
7. panta 2. punkts, I pielikuma 3. un 4. punkts		5. panta 1. punkta j) apakšpunkts
7. panta 2. punkts, I pielikuma 12. punkts		5. panta 1. punkta k) apakšpunkts

Direktīva 94/19/EK	Direktīva 2009/14/EK	Šī direktīva
7. panta 1. punkts	1. panta 3. punkta a) apakšpunkts	6. panta 1. punkts
		6. panta 2.–3. punkts
	1. panta 3. punkta a) apakšpunkts	6. panta 4. punkts
		6. panta 5. punkts
7. panta 5. punkts		6. panta 6. punkts
	1. panta 3. punkta d) apakšpunkts	6. panta 7. punkts
8. pants		7. panta 1.–3. punkts
		7. panta 4.–9. punkts
10. panta 1. punkts	1. panta 6. punkta a) apakšpunkts	8. panta 1. punkts
		8. panta 2.–6. punkts
10. panta 4. punkts		8. panta 7. punkts
10. panta 5. punkts		8. panta 8. punkts
		8. panta 9. punkts
7. panta 6. punkts		9. panta 1. punkts
11. pants		9. panta 2. punkts
		9. panta 3. punkts
		10. līdz 13. pants
4. panta 1. punkts		14. panta 1. punkts
		14. panta 2.–8. punkts
6. pants		15. pants
9. panta 1. punkts	1. panta 5. punkts	16. panta 1.–3. punkts
9. panta 2. punkts		16. panta 4. punkts
		16. panta 5. punkts
13. pants		17. pants
	1. panta 4. punkts	18. pants

PADOMES PASKAIDROJUMA RAKSTS

I. IEVADS

Komisija priekšlikumu iesniedza 2010. gada 12. jūlijā.

Eiropas Parlaments nostāju pirmajā lasījumā pieņēma 2012. gada 16. februāra plenārsēdē.

Finanšu pakalpojumu jautājumu darba grupa ierosināto direktīvu izskatīja divdesmit piecas reizes dažādu prezidentūru laikā. Lai nodrošinātu konsekveni izmaiņas, kas tiek ieviestas ar Banku sanācijas un noregulējuma direktīvu (BSN direktīvu) un šo direktīvu (NGS direktīvu), tika panākta vienošanās gaidīt BSN direktīvas sarunu iznākumu.

2013. gada decembrī tika rasti galīgie kompromisi ar Eiropas Parlamentu gan attiecībā uz BSN direktīvu, gan attiecībā uz NGS direktīvu, kas ļāva noslēgt sarunas par abām lietām. Trialogā 2013. gada 17. decembrī likumdevēji panāca pagaidu vienošanos nolūkā panākt agrīnu otrā lasījuma vienošanos.

Eiropas Parlamenta Ekonomikas un monetārā komiteja (ECON) 2014. gada 9. janvārī apstiprināja trialoga sarunu iznākumu. Minētās komitejas priekšsēdētāja 2014. gada 10. janvārī prezidentvalstij adresētā vēstulē norādīja, ka, ja Padome Parlamentam oficiāli nosūtīs savu nostāju tādā redakcijā, kādā tā ir izklāstīta minētās vēstules pielikumā, tad minētās komitejas priekšsēdētāja ieteiks Padomes nostāju plenārsēdē pieņemt bez grozījumiem.

Padome 2014. gada 18. februārī panāca politisku vienošanos par pārskatīto tekstu.

Ņemot vērā minēto vienošanos un pēc tam, kad dokumentu bija izskatījuši juristi lingvisti, Padome 2014. gada 3. martā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 294. pantā noteikto parasto likumdošanas procedūru pieņēma nostāju pirmajā lasījumā.

II. MĒRĶIS

Komisija iesniedza NGS direktīvas priekšlikumu nolūkā atjaunot noguldītāju uzticību un palīdzēt saglabāt finanšu stabilitāti, veicinot noguldījumu garantiju sistēmu (NGS) konvergenci Savienībā.

Ar direktīvu pārskata pašlaik spēkā esošos tiesību aktus un vēl vairāk uzlabo noguldītāju uzkrājumu aizsardzību. Galvenie elementi ir šādi:

- veikt vienkāršošanu un saskaņošanu, jo īpaši attiecībā uz segumu un izmaksas kārtību,
- līdz 2024. gadam vēl vairāk saīsināt termiņu, lai veiktu izmaksas noguldītājiem, no pašreizējām 20 darbdienām līdz septiņām darbdienām,
- ieviest *ex ante* finansēšanas mehānismu ar minimālo *ex ante* finansējuma mērķapjomu, kas kopumā noteikts 0,8 % apmērā no segtajiem noguldījumiem, kas jāizveido desmit gadu laikā,
- sniegt noguldītājiem labāku piekļuvi informācijai par viņu noguldījumu aizsardzību un NGS – par to dalībniekiem (t. i., bankām),
- paredzēt brīvprātīgu aizņemšanos starp NGS.

III. PADOMES PIRMĀ LASĪJUMA NOSTĀJAS ANALĪZE

Padomes grozījumos ir atspoguļota vajadzība pēc pareizā līdzsvara attiecībā uz to, cik lielā mērā saskaņot noteikumus par noguldījumu garantiju sistēmām, lai gadījumos, kad bankas noguldījumi kļūst nepieejami, labāk aizsargātu noguldītājus visā Savienībā.

Noguldījumu aizsardzība ir jāierobežo līdz vajadzīgajai pakāpei, lai nepieļautu, ka ieguldījumu risks tiek pārnests uz noguldījumu garantiju sistēmām. Tādēļ no seguma jomas ir jāizslēdz finanšu instrumenti, izņemot esošos krājproduktus, kurus apliecina ar noguldījumu sertifikātu, kas izrakstīts konkrētai personai. Turklāt dalībvalstīm vajadzētu arī spēt pieņemt lēmumu par to, ka tiek segti to vietējo iestāžu noguldījumi, kuru gada budžets nepārsniedz EUR 500 000.

Ar minēto direktīvu, kurā ietverti Padomes grozījumi, tiks nodrošināta vienotāka noguldītāju aizsardzības pakāpe visā Savienībā. Noguldītāji arī gūs labumu no paplašinātas un precizētas seguma jomas, īsākiem atmaksāšanas termiņiem, labākas informācijas un stingrākām finansēšanas prasībām. Turklāt noguldījumu garantiju sistēmas drīkstēs piedalīties kredītiestāžu noregulējuma finansēšanā saskaņā ar Banku sanācības un noregulējuma direktīvu.

Dalībvalstis var arī ļaut – atbilstīgi valsts atbalsta noteikumiem – uz ierobežotu laiku aizsargāt konkrētiem sociāliem mērķiem paredzētus noguldījumus apmērā, kas pārsniedz EUR 100 000, ņemot vērā jo īpaši dzīves apstākļus attiecīgajā dalībvalstī.

Noguldījumu garantiju sistēmu finansēšanas metodes tagad būs saskaņotākas. Noguldījumu garantiju sistēmu finansēšana ir jāuzņemas pašām kredītiestādēm, un noguldījumu garantiju sistēmu finansēšanas spējam ir jābūt samērīgākām ar to saistībām. Noguldījumu garantiju sistēmām ir jānosaka vienāds *ex ante* finansējuma mērķapjoms, pamatojoties uz segto noguldījumu apjomu, ar līdzekļiem, kas ieguldīti zema riska aktīvos.

Saskaņā ar minēto direktīvu atmaksāšanas termiņš līdz 2024. gadam ir jāsamazina līdz septiņām darbdienu. Pārejas periodā dalībvalstis atmaksāšanas laiku līdz maksimāli septiņām darbdienu varēs samazināt pakāpeniski. Turklāt noguldītāji pēc pieprasījuma varēs saņemt pienācīgu summu no saviem segtajiem noguldījumiem, lai segtu dzīvošanas izmaksas. Minētā summa būtu jānosaka attiecīgajai dalībvalstij, ņemot vērā dzīvošanas izmaksu atšķirības dalībvalstīs.

Ar minēto direktīvu nodrošina arī to, ka noguldītāji savos kontu izrakstos tiek informēti par viņiem paredzēto segumu un atbildīgo noguldījumu garantiju sistēmu. Ir jānodrošina, ka iespējamie noguldītāji, izmantojot standartizētas informācijas lapas, saņem salīdzinošu informāciju. Atsauces uz noguldījumu garantiju sistēmām reklāmās ir jāierobežo līdz īsam faktiskam paziņojumam.

Dalībvalstīs, kurās kredītiestādes ir izveidojušas savas filiāles, noguldījumu garantiju sistēmām ir jāinformē noguldītāji un tiem jāatmaksā tās noguldījumu garantiju sistēmas vārdā, kas atrodas dalībvalstī, kurā attiecīgajai kredītiestādei ir atļauts darboties. Ir jānosaka aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu, ka noguldījumu garantiju sistēma, kas noguldītājiem veic atmaksas, vajadzīgos finanšu līdzekļus un norādījumus no piederības dalībvalsts sistēmas saņem pirms atmaksas veikšanas. Lai atvieglotu pārrobežu sadarbību, attiecīgajām noguldījumu garantiju sistēmām vajadzētu noslēgt vienošanos ar citām noguldījumu garantiju sistēmām.

Eiropas Parlaments varēja pieņemt minētās izmaiņas.

IV. NOBEIGUMS

Padomes nostāja pirmajā lasījumā atspoguļo kompromisu, kas ar Komisijas atbalstu panākts Padomes un Eiropas Parlamenta sarunās.

Minētais kompromiss tika apstiprināts ar Eiropas Parlamenta Ekonomikas un monetārās komitejas priekšsēdētājas 2014. gada 10. janvāra vēstuli prezidentvalstij. Pēc tam 2014. gada 18. februārī to apstiprināja ECOFIN padomē, pieņemot politisko vienošanos.

Padome uzskata, ka tās nostāja pirmajā lasījumā ir līdzsvarots kopums un ka jaunā direktīva, tiklīdz to pieņems, ievērojami veicinās noguldītāju uzkrājumu aizsardzību Savienībā.